



เอกสารประกอบรายงาน
ผลการเจรจาจัดทำอนุสัญญา
ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

และ

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเคนยา

เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

กรมสรรพากร

กระทรวงการคลัง



251
4/10/62
10/62
W

ที่ กต 0703/580

กระทรวงการต่างประเทศ

ถนนศรีอยุธยา กทม. 10400

23 เมษายน 2553

เรื่อง การดำเนินการสำหรับอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติแล้ว

เรียน อธิบดีกรมสรรพากร

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0726/2363 ลงวันที่ 29 มีนาคม 2553

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาให้ความเห็นต่อการดำเนินการตามขั้นตอนที่ถูกต้องตามมาตรา 190 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับร่างอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนไทย-บรูไนและร่างอนุสัญญาระหว่างประเทศที่มีสถานะเช่นเดียวกัน ที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไปแล้ว ก่อนการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยปี พ.ศ. 2550 แต่ยังไม่มีการดำเนินการให้มีผลผูกพันความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการต่างประเทศขอเรียนดังนี้

1. ร่างอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนเป็นหนังสือสัญญาที่เข้าข่ายตามมาตรา 190 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 เพราะสาระของอนุสัญญามีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมอย่างกว้างขวาง รวมทั้งมีผลผูกพันการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ จึงต้องดำเนินการตามบทบัญญัติของมาตรา 190 อย่างไรก็ตาม หากร่างอนุสัญญาฯ ได้ดำเนินการก่อนรัฐธรรมนูญฯ มีผลใช้บังคับ จะได้รับยกเว้นตามมาตรา 305 โดยไม่ต้องเสนอกรอบการเจรจา และจัดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อนการเจรจา แต่ยังคงต้องดำเนินการในส่วนอื่นเท่าที่จะสามารถกระทำได้

2. การให้อนุสัญญาฯ มีผลใช้บังคับจะต้องดำเนินการ ดังนี้

2.1 นำเสนอร่างอนุสัญญาฯ ให้คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้คณะรัฐมนตรีได้มีโอกาสทบทวนพันธกรณีที่ได้เคยให้ความเห็นชอบไปแล้ว เพราะการเห็นชอบครั้งก่อนเป็นการให้ความเห็นชอบภายใต้กรอบรัฐธรรมนูญฉบับเดิม แต่เนื่องจากการปรับหลักเกณฑ์ในรัฐธรรมนูญใหม่ จึงควรเสนอให้คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบตามกรอบรัฐธรรมนูญใหม่อีกครั้งหนึ่ง และในการเสนอให้คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ขอให้ระบุว่า ขอให้คณะรัฐมนตรีนำเสนอให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบร่างอนุสัญญาฯ รวมทั้งขอความเห็นชอบจากรัฐสภาให้กระทรวงการต่างประเทศสามารถดำเนินการให้ความตกลงมีผลใช้บังคับภายหลังจากได้จัดให้มีการลงนามไปแล้วพร้อมกันด้วย

2.2 กรมสรรพากรสามารถเปิดให้ประชาชนเข้าถึงรายละเอียดของร่างอนุสัญญาฯ ทั้งก่อนการเสนอให้คณะรัฐมนตรีและรัฐสภาให้ความเห็นชอบ รวมทั้งภายหลังเมื่อได้ลงนามและมีผลใช้บังคับแล้ว ทั้งนี้ เนื่องจากยังไม่มีกฎหมายกำหนดวิธีการและขั้นตอนการเปิดเผยข้อมูล จึงอยู่ในดุลยพินิจของกรมสรรพากรว่า จะดำเนินการมากน้อยเพียงใดที่จะทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้ เริ่มจากน้อยไปหามาก เช่น การนำขึ้นเว็บไซต์ ไปจนถึงการจัดรับฟังความคิดเห็นประชาชน

2.3 หากกรมสรรพากรเห็นว่า การปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ จะเกิดผลกระทบต่อประชาชน หรือผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม จะต้องเสนอมาตรการเยียวยาให้คณะรัฐมนตรีรับทราบก่อนพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างอนุสัญญาฯ ก่อนเสนอไปยังรัฐสภาด้วย เพื่อคณะรัฐมนตรีจะได้ดำเนินการเยียวยาให้ถูกต้องครบถ้วน

3. ในส่วนของกระทรวงการต่างประเทศ เมื่อได้รับแจ้งจากรัฐสภาว่าให้ความเห็นชอบต่อร่างอนุสัญญาฯ ดังกล่าวแล้ว กระทรวงการต่างประเทศจะจัดให้มีการลงนาม และการแลกเปลี่ยนหนังสือทางการทูตเพื่อการมีผลใช้บังคับต่อไป เนื่องจากกรมสรรพากรได้เสนอคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาให้ความเห็นชอบการดำเนินการให้มีผลใช้บังคับกับรัฐสภาไว้ด้วยแล้ว ตามข้อ 2.1

4. กระทรวงการต่างประเทศขอเรียนข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อให้มีผลใช้บังคับว่าเป็นการดำเนินการสองฝ่ายไม่ใช่การดำเนินการฝ่ายเดียว ดังนั้น การจัดให้มีการลงนามย่อมต้องขึ้นอยู่กับความพร้อมของทั้งสองฝ่าย โดยส่วนใหญ่ จะใช้โอกาสที่มีการเยือนในระดับสูงของทั้งสองฝ่ายจัดให้มีการลงนามเพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งความร่วมมือ อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ การเยือนมิได้เกิดขึ้นบ่อยครั้ง อีกทั้งแม้ว่าเจรจาเสร็จเรียบร้อยแล้ว อีกฝ่ายมีความพร้อมที่จะผูกพันในแง่สารัตถะมากน้อยเพียงใด จึงเกิดสภาวะบ่อยครั้งว่า อนุสัญญาฯ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีระยะเวลาหนึ่งแล้ว ยังไม่สามารถจัดให้มีการลงนามกับคู่เจรจาได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และกรุณาแจ้งผลการดำเนินการให้กระทรวงการต่างประเทศทราบในโอกาสแรกด้วย จักขอบคุณมาก

เรียน อธิบดี

ขอแสดงความนับถือ

เพื่อโปรดพิจารณา กง ผบ

นางกัญญา จันทระภา

(นางกัญญา จันทระภา)

อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

27 เม.ย. 2553

กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

กองนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

โทร. 0 2643 5000 ต่อ 4067

โทรสาร 02643 5247

กมล อภิวัฒน์
กมล

ป. กง ผบ
ป. กง ผบ
(นางสาวกัญญา จันทระภา)
ที่ปรึกษากรมฯ

**เอกสารประกอบการพิจารณาอนุญาต
ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย**

และ

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเคนยา

**เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้**

ประกอบด้วย

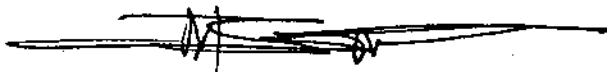
- 1. ร่างอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและ
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเอสโตเนียฉบับลงนามย่อ**
- 2. ร่างคำแปลอนุสัญญาฉบับลงนามย่อ**
- 3. บันทึกคำชี้แจง**

**ร่างอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเคนยาฉบับลงนามย่อ**

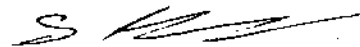
AGREED MINUTES
OF THE MEETING HELD IN NAIROBI, FROM 18th – 22nd DECEMBER,
2006
ON THE DRAFT AGREEMENT BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KENYA
AND
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND FOR THE
AVOIDANCE
AND PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES
ON
INCOME

1. The Delegations of the Republic of Kenya and the Kingdom of Thailand met in Nairobi from 18th to 22nd December, 2006 for the second round of negotiations on the Draft Agreement for the avoidance and prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income.
2. The negotiations were conducted in an open, cordial and constructive manner on the basis of the Draft Agreement negotiated by both Delegations on 7th July, 2006 in Bangkok, Thailand. All the issues were thoroughly discussed and the final wording of the Articles was agreed upon.
3. Following the negotiations, the negotiated Draft Agreement will be sent to the authorities for approval. After the approval, the signing of the Agreement is envisaged at an early date.
4. Both Delegations affirmed the benefits of the Agreement in attracting and promoting investments in the territories of the Contracting States.
5. The Thailand Delegation expressed their sincere appreciation and gratitude to the Kenyan Authorities for their generous hospitality and kind assistance during their stay in Nairobi.
6. The Kenya Delegation expressed their gratitude to the Thailand Delegation for participating in the negotiations in an atmosphere of mutual respect and cooperation.
7. The list of the members of both Delegations is attached as Annex I to these Agreed Minutes and the text of the negotiated Draft Agreement as Annex II.

Nairobi, Kenya, 22nd December, 2006



Mr. Martin S.O. Gumo
Head of Delegation
Republic of Kenya



Mr. Satit Rungkasiri
Head of Delegation
Kingdom of Thailand

ANNEX II

*Final Draft Document Thailand-Kenya DTA
(18th - 22nd Dec 2006)*

**CONVENTION
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KENYA
FOR
THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND
THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME**

The Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the Republic of Kenya,

desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

have agreed as follows :



Article 1
PERSONS COVERED


This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2
TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular :
 - (a) In the case of Thailand:
 - the income tax; and
 - the petroleum income tax ;

(hereinafter referred to as "Thai tax");
 - (b) In the case of Kenya, taxes on income chargeable under the Income Tax Act, Cap. 470


(hereinafter referred to as "Kenyan tax" .
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of significant changes which have been made in their respective taxation laws.



2

Article 3
GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term "Thailand" means the territory of the Kingdom of Thailand, including its internal waters, its territorial seas, and any maritime areas over which the Kingdom of Thailand has sovereign rights or jurisdiction under international law;
 - (b) the term "Kenya" means all territory of Kenya in state boundaries, including internal and territorial waters, and also exclusive economic zone and continental shelf, and all installations erected thereon as defined in the Continental Shelf Act, over which Kenya exercises its sovereign rights for the purposes of exploiting natural resources of the seabed, its subsoil and the superjacent waters, in accordance with international law.
 - (c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Thailand or Kenya as the context requires;
 - (d) the term "Person" includes an individual, a company and any other body of persons as well as any entity treated as a taxable unit under the taxation laws in force in either Contracting State;
 - (e) the term "Company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (f) the terms "Enterprise of a Contracting State" and "Enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (g) the term "National" means :
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;



(ii) any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

(h) the term "International traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State; and

(i) the term "Competent authority" means,

(i) in the case of Thailand, the Minister of Finance or his authorized representative.

(ii) in the case of Kenya, the Minister of Finance or his authorized representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.



Article 4
RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of incorporation, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

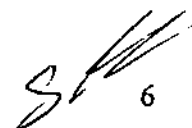
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests) ;

 - (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

 - (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national ;

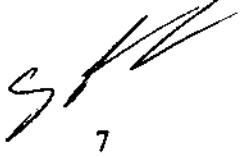
 - (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, it shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which it is incorporated. If the person under the foregoing criterion is still a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which its place of effective management is situated. If the State in which its place of effective



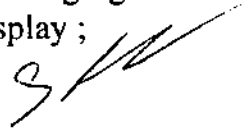
6

management is situated cannot be determined, then the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

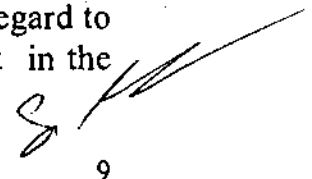

7

Article 5
PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management ;
 - (b) a branch ;
 - (c) an office ;
 - (d) a factory ;
 - (e) a workshop ;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources;
 - (g) a warehouse, in relation to a person providing storage facilities or others.
3. The term “permanent establishment” shall also include:
 - (a) a building site, a construction, installation or assembly project or supervisory activities in connection therewith, where such site, project or activities continue for a period or periods aggregating more than 6 months;
 - (b) the furnishing of services including consultancy services by a resident of one of the Contracting States through employees or other personnel, where activities of that nature continue for the same or a connected project within the other Contracting State for a period or periods aggregating more than 6 months within any twelve-month period.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise ;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display ;

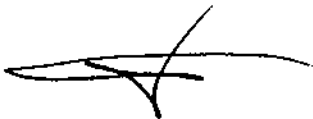


- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise ;
 - (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise ;
 - (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activities of a preparatory or auxiliary character.
 - (f) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e) provided that the overall activity of a fixed place of business resulting from this combination is a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting in a Contracting State, on behalf of the enterprise of the other Contracting State, the enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned State, if such a person :
- (a) has and habitually exercises in the first-mentioned State, an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise; unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise ;
 - (b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly delivers on behalf of the enterprise ; or
 - (c) has no such authority, but habitually secures orders in the first-mentioned State wholly or almost wholly for the enterprise or for the enterprise and other enterprises which are controlled by it or have a controlling interest in it.
6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to reinsurance, be deemed to have a permanent establishment in the



other State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise or on behalf of that enterprise and other enterprises, which are controlled by it or have a controlling interest in it, he will not be considered an agent of independent status within the meaning of this paragraph.
8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.



Article 6
INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture, forestry and fishery, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

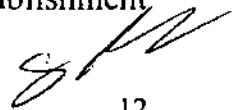


Article 7
BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to:
 - (a) that permanent establishment
 - (b) sales in that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through the permanent establishment, or
 - (c) other business activities carried on in that other State of the same or similar kind as those effected through that permanent establishment.

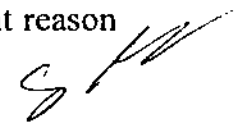
The provisions of subparagraphs (b) and (c) shall not apply if the enterprise proves that such sales or activities are not attributed to the activities of the permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment

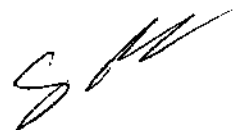


to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of the banking enterprise, by way of moneys lent to permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profit of a permanent establishment for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. If the information available to the taxation authority of a Contracting State is inadequate to determine the profits to be attributed to the permanent establishment of an enterprise, nothing in this Article shall affect the application of any law of that State relating to the determination of the tax liability of a person provided that law shall be applied so far as the information available to the taxation authority permits consistently with the principles of this Article.
6. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
7. For the purposes of the preceding paragraphs, profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

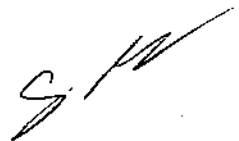


8. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

A handwritten signature consisting of a horizontal line with a stylized, angular flourish extending downwards and to the right.A handwritten signature consisting of a stylized, cursive 'S' followed by several overlapping, sweeping strokes.

Article 8
SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Income or profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
2. Income or profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships in international traffic may be taxed in the other Contracting State, but the tax imposed in that other State shall be reduced by an amount equal to 50 per cent thereof.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to income or profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.



Article 9
ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where
 - (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State ; or
 - (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State ;

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any income or profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the income or profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State, and taxes accordingly, profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits in accordance with the taxation laws of that other State. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of the Convention and the competent authorities of the Contracting States may, if necessary, consult each other.

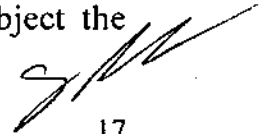
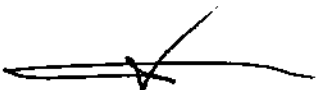


Article 10
DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

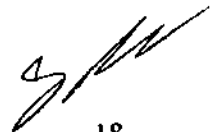
This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives income or profits from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the



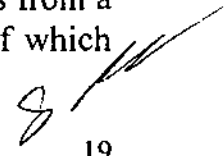
company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of income or profits arising in such other State.

6. Nothing in this convention shall be construed as preventing a Contracting State from imposing tax on the disposal of profits by a permanent establishment out of a Contracting state in accordance with the provisions of its domestic law.



Article 11
INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed :
 - (a) 10 per cent of the gross amount of the interest if it is received by any financial institution (including an insurance company);
 - (b) 15 per cent of the gross amount of the interest in other cases.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if it is derived and beneficially owned by;
 - (a) the government, a political subdivision or a local authority of the other Contracting State or
 - (b) any institution body or board which is wholly owned by the Government, a political subdivision or a local authority of the other Contracting State.
4. The term "interest" as used in this Article means income, from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities or bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which



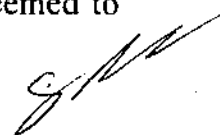
the interest is paid is effectively connected with (a) such permanent establishment or fixed base, or with (b) business activities referred to in (c) of paragraph 1 of article 7. In such cases the provision of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.



Article 12
ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 15 percent of the gross amount of the royalties.
3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including software, motion pictures, live broadcasting, films, tapes or other means of the use or reproduction in connection with radio and television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial, or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with (a) such permanent establishment or fixed base, or with (b) business activities referred to in (c) of paragraph 1 of Article 7. In such cases the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to



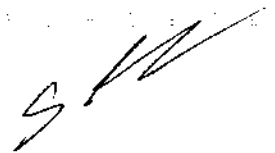
arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right and information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.



Article 13
CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident. Nothing in this paragraph shall prevent either Contracting State from taxing the gains or income from the sale or transfer of shares or other securities.



Article 14
INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State :
 - (a) if he has a fixed base available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in the case only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or
 - (b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, dentists, lawyers, engineers, architects and accountants.

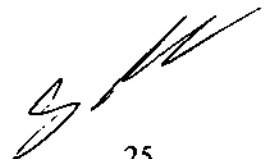


Article 15
DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19 salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if :
 - (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period, and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

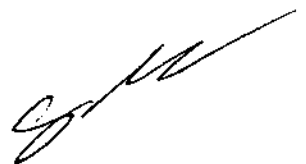
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, by a resident of a Contracting State may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.



Article 16
DIRECTORS' FEES AND REMUNERATION OF TOP-LEVEL
MANAGERIAL OFFICIALS

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as, or on behalf of, a member of the Board of Directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as an official in a top-level managerial position of a company which is a resident of the other Contracting state may be taxed in the other State.



Article 17
ARTISTES AND SPORTSPERSONS

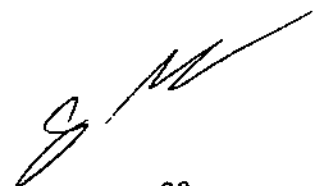
1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15 income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by an entertainer or a sportsperson, or provided by a resident of a Contracting State if the visit to that Contracting State, or the resident providing the activities, as the case may be, is substantially supported by public fund of the other Contracting State, including any local authority or statutory body thereof. In such a case the income shall be taxable only in the State of which the entertainer, sportsperson or the enterprise is a resident.



Article 18
PENSIONS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other payments made under a public scheme which is part of the social security system of a Contracting State or local authorities thereof shall be taxable only in that State.



Article 19
GOVERNMENTAL SERVICES

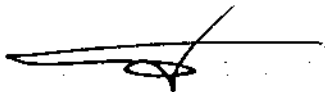
1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who :
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other State.

3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18, shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a local authority thereof.

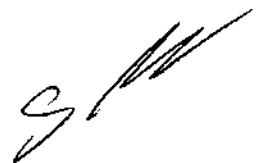


An individual who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and whose visit to the first-mentioned Contracting State is solely for the purpose of :

- (a) studying at a university or other recognized educational institution; or
- (b) securing training to qualify him to practice a profession or trade; or
- (c) studying or carrying out research as a recipient of a grant, allowance or award from a governmental, religious, charitable, scientific, literary or educational organization;

shall be exempt from tax in the first-mentioned State on :

- (i) remittances from abroad for the purposes of his
maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the grant, allowance or award; and
- (iii) income from personal services rendered in that State provided the income constitutes earnings reasonably necessary for his maintenance and education.



Article 21
PROFESSORS, TEACHERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State, and who, at the invitation of any university, college, school or other similar educational institution which is recognized by the competent authority in the first-mentioned Contracting State, visits that first-mentioned Contracting State for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or researching or both at such educational institution shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State on any remuneration for such teaching or research.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income from research if such research is undertaken by the individual primarily for the private benefit of a specific person or persons.



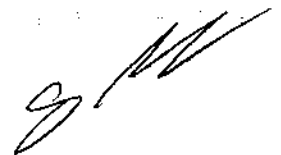

Article 22
OTHER INCOME

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of this Article, items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and a right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such a case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles, and arising in the other Contracting State may be taxed in that other State.



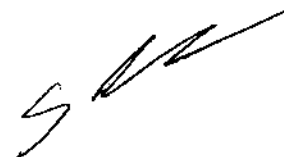
Article 23
ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. When income or profits are subject to tax in both Contracting States, relief from double taxation shall be given in accordance with the following paragraphs of this Article.
2. Tax payable in a Contracting State in respect of income or profits derived in that State shall be allowed as a credit against any tax payable in the other Contracting State in respect of that income or profits. The credit shall not, however, exceed that part of the tax payable in the other Contracting State as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income or profits.
3. For the purpose of allowance as a credit in a Contracting State the tax paid in the other Contracting State shall be deemed to include the tax which is otherwise payable in that other State but has been reduced or waived in accordance with special incentive laws designed to promote economic development in that other State.



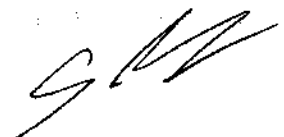
Article 24
NON - DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
4. The provisions of this Article shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, relief and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
5. The provisions of this Article shall only apply to the taxes which are the subject of this Convention.



Article 25
MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic laws of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement, with the competent authority of the other Contracting State with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purposes of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.



Article 26
EXCHANGE OF INFORMATION

- 1 The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

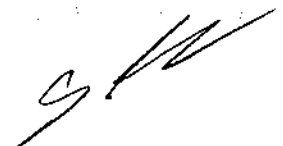

 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.



Article 27
MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS
AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.



Article 28
ENTRY INTO FORCE

1. Each Contracting State shall notify to the other the completion of the procedures required by its law for the entering into force of this Convention. The Convention shall enter into force on the date of the latter of these notifications.

2. The provisions of this Convention shall have effect:
 - (a) in respect of taxes withheld at source, on amounts of income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force; and

 - (b) in respect of other taxes on income, on such taxes chargeable for any tax year or accounting period, beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.



Article 29
TERMINATION

This Convention shall remain in force indefinitely, but either of the Contracting States may, on or before 30th June in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force, give to the other Contracting State, through diplomatic channels, written notice of termination.

In such event the Convention shall cease to have effect:


- (a) in respect of taxes withheld at source, on amounts of income derived on or after in first day of January in the calendar year next following the year in which the notice is given; and
- (b) in respect of other taxes on income, on such taxes chargeable for any tax year or accounting period beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice is given.


IN WITNESS WHEREOF, the undersigned duly authorized thereto, have signed this Convention.


Done in duplicate at..... this day of,
200... in the English language.

For the Government of
the Kingdom of Thailand

For the Government of
the Republic of Kenya







ร่างคำเสนอขออนุญาตขจัดบับลงนามย่อ

อนุสัญญา

ระหว่าง

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

และ

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเคนยา

เพื่อ

การเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงระษฎากร

ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเคนยามีความปรารถนาที่จะจัดทำ
อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการระษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับ
ภาษีเก็บจากเงินได้

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑
ขอบข่ายด้านบุคคล

อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒
ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

๑. อนุสัญญานี้ให้ใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้ที่ตั้งบังคับจัดเก็บในนามของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น โดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียกเก็บ
๒. ภาษีทั้งปวงที่ตั้งบังคับจัดเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้น หรือจากองค์ประกอบของเงินได้ รวมทั้ง ภาษีที่เก็บจากผลได้จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์ หรือสังหาริมทรัพย์ ภาษีที่เก็บจากยอดเงินค่าจ้างหรือเงินเดือนทั้งสิ้นซึ่งวิสาหกิจเป็นผู้จ่าย ตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าของทุน ให้ถือว่าเป็นภาษีเก็บจากเงินได้
๓. ภาษีที่จัดเก็บอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอนุสัญญานี้จะใช้บังคับโดยเฉพาะ ได้แก่
 - ก) ในกรณีประเทศไทย
 - (๑) ภาษีเงินได้ และ
 - (๒) ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม(ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")
 - ข) ในกรณีประเทศเคนยา
ภาษีที่เก็บจากเงินได้ภายใต้พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ที่ ๔๗๐
(ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า "ภาษีเคนยา")
๔. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับแก่ภาษีใดๆ ที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันในสาระสำคัญซึ่งใช้บังคับหลังจากวันที่ลงนามในอนุสัญญานี้ โดยตั้งบังคับเพิ่มเติมจากหรือแทนที่ ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาจะได้แจ้งแก่กันและกันเพื่อให้ทราบ ถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใด ๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐ

ข้อ ๓
บทนิยามทั่วไป

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น
- ก) คำว่า "ประเทศไทย" หมายถึง อาณาเขตของราชอาณาจักรไทย รวมถึงน่านน้ำภายในอาณาเขตทางทะเลและพื้นที่ในทะเล ซึ่งราชอาณาจักรไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีอำนาจภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ
 - ข) คำว่า "เคนยา" หมายถึง อาณาเขตทั้งหมดของสาธารณรัฐเคนยา รวมถึงน่านน้ำภายในและอาณาเขตทางทะเล และมีอำนาจใช้สิทธิในเขตบริเวณเศรษฐกิจพิเศษและไหล่ทวีป และสิ่งปลูกสร้างบนพื้นดินทั้งหมดภายใต้บทบัญญัติในกฎหมายแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของพื้นดินท้องทะเล ดินใต้ผิวดิน และพื้นที่อากาศของตนภายในพื้นที่นั้นๆ ได้ตามกฎหมายระหว่างประเทศ
 - ค) คำว่า "รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึง ประเทศไทยหรือประเทศเคนยา แล้วแต่บริบทจะกำหนด
 - ง) คำว่า "บุคคล" รวมถึงบุคคลธรรมดา บริษัท และคณะบุคคลใดๆ รวมทั้งหน่วยใด ๆ ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยภาษีภายใต้กฎหมายภาษีที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่ง
 - จ) คำว่า "บริษัท" หมายถึง นิติบุคคลใดๆ หรือหน่วยใด ๆ ซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคลเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี
 - ฉ) คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึง วิสาหกิจที่ประกอบธุรกิจโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจที่ประกอบธุรกิจโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งตามลำดับ
 - ช) คำว่า "คนชาติ" หมายถึง
 - (๑) บุคคลธรรมดาใดๆ ที่มีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
 - (๒) นิติบุคคลใดๆ ห้างหุ้นส่วน สมาคม หรือหน่วยใด ๆ ที่ได้รับสถานภาพตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง

ข) คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายถึง การขนส่งใด ๆ ทางเรือหรืออากาศยาน ซึ่งดำเนินการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ยกเว้นกรณีเมื่อเรือหรืออากาศยานได้ดำเนินการระหว่างสถานที่ต่างๆ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้น และ

ค) คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึง

(๑) ในกรณีของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

(๒) ในกรณีของเคนยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

๒. ในการใช้บังคับบทบัญญัติของอนุสัญญาโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง คำใดๆ ที่มีได้ นิยามไว้ในอนุสัญญา เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น ให้มีความหมายตามที่คำนั้น มีอยู่ภายใต้กฎหมายของรัฐนั้น เพื่อความมุ่งประสงค์ทางภาษีซึ่งอนุสัญญาใช้บังคับ

ข้อ ๔
ผู้มีถิ่นที่อยู่

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" หมายถึง บุคคลใดๆ ผู้ซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายของรัฐนั้น มีหน้าที่ต้องเสียภาษีในรัฐนั้น โดยเหตุผลแห่งการมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ สถานที่จดทะเบียนจัดตั้ง สถานจัดการ หรือโดยเกณฑ์อื่นใด ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และคำนี้ให้รวมถึงรัฐนั้น และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นใดๆของรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม คำนี้มิให้รวมถึงบุคคลใดๆซึ่งมีหน้าที่ต้องเสียภาษีในรัฐนั้น ด้วยเหตุเฉพาะการมีเงินได้จากแหล่งในรัฐนั้นแต่เพียงอย่างเดียว
๒. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้กำหนดสถานภาพของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้
 - ก) ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวร ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวรในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางเศรษฐกิจใกล้ชิดกว่า (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)
 - ข) ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ หรือถ้าบุคคลนั้นไม่มีที่อยู่ถาวรในรัฐหนึ่งรัฐใด ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่บุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัย
 - ค) ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐหรือไม่มีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่บุคคลนั้นเป็นคนชาติ
 - ง) ถ้าบุคคลนั้นเป็นคนชาติของทั้งสองรัฐ หรือไม่ได้เป็นคนชาติของทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

๓. ในกรณีที่เกิดเหตุแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ บุคคลนอกเหนือจากบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่มีการจดทะเบียนจัดตั้ง ถ้าบุคคลภายใต้เกณฑ์ข้างต้นนั้นยังคงเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ จะถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่มีสถานจัดการใหญ่ตั้งอยู่ ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐที่ตั้งของสถานจัดการใหญ่ของบุคคลนั้นได้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ แก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายถึงสถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน
๒. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ให้รวมถึงโดยเฉพาะ
 - ก) สถานจัดการ
 - ข) สาขา
 - ค) สำนักงาน
 - ง) โรงงาน
 - จ) โรงช่าง
 - ฉ) เหมืองแร่ ป่อน้ำมันหรือปอก๊าซ เหมืองหิน หรือสถานที่อื่นใดที่ใช้ในการขุดค้นทรัพยากรธรรมชาติ
 - ช) คลังสินค้า ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลซึ่งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บรักษาสินค้าสำหรับบุคคลอื่น
๓. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ให้หมายรวมถึง
 - ก) ที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการติดตั้ง หรือโครงการประกอบหรือกิจกรรมตรวจควบคุมที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าว ทั้งนี้ ในกรณีที่ตั้งโครงการหรือกิจกรรมนั้นดำเนินติดต่อกันเป็นระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันเกินกว่า ๖ เดือน
 - ข) การให้บริการรวมถึงบริการให้คำปรึกษา โดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งผ่านทางลูกจ้าง หรือบุคลากรอื่นซึ่งกิจกรรมนั้นดำเนินติดต่อกันสำหรับโครงการเดียวกันหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกันของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเป็นระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันเกินกว่า ๖ เดือน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใด ๆ

๔. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนๆ หน้าของข้อนี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ไม่ให้ถือว่ารวมถึง

- ก) การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือการจัดแสดงสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น
- ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือการจัดแสดง
- ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจอื่นใช้ในการแปรสภาพ
- ง) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อสิ่งของหรือสินค้าหรือรวบรวมข้อเสนอเพื่อวิสาหกิจนั้น
- จ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการประกอบกิจกรรมอื่น ซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบให้แก่วิสาหกิจนั้น
- ฉ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อการประกอบกิจกรรมที่กล่าวถึงในอนุวรรค ก) ถึง ข) รวมกัน โดยมีเงื่อนไขว่า กิจกรรมทั้งหมดของสถานธุรกิจประจำซึ่งเป็นผลมาจากการรวมเข้ากันนี้มีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบ

๕. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ และ วรรค ๒ เมื่อบุคคลนอกเหนือจากตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค ๗ กระทำการในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ในนามของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้ถือว่าวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้าบุคคลดังกล่าว

- ก) มีและใช้อย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งอำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจนั้น เว้นไว้แต่ว่ากิจกรรมต่างๆ ของบุคคลนั้นจำกัดการซื้อสิ่งของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจนั้น
- ข) ไม่มีอำนาจเช่นนั้น แต่ได้เก็บรักษาอย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งมูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้า ซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น โดยดำเนินการส่งมอบในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำ หรือ

ค) ไม่มีอำนาจเช่นนั้น แต่ได้จัดหาคำสั่งซื้ออย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดเพื่อวิสาหกิจนั้น หรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น

๖. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรคก่อนๆ ของข้อนี้ วิสาหกิจประกันภัยของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เว้นแต่ที่ประกอบการรับประกันภัยต่อ จะถือว่ามีสถานประกอบการถาวรในรัฐอีกรัฐหนึ่ง ถ้าได้มีการเก็บค่าเบี้ยประกันภัยในอาณาเขตของอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือการรับประกันความเสี่ยงเช่นนั้น กระทำโดยผ่านลูกจ้างหรือโดยผ่านตัวแทนซึ่งมิใช่ตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค ๗

๗. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะไม่ถือว่ามีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพียงเพราะว่าวิสาหกิจดังกล่าวประกอบธุรกิจ ในอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยผ่านทางนายหน้าตัวแทนการค้าทั่วไปหรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ โดยมีเงื่อนไขว่าบุคคลเช่นนั้นได้กระทำการอันเป็นปกติแห่งธุรกิจของตน อย่างไรก็ตาม เมื่อกิจกรรมของตัวแทนเช่นว่าได้กระทำทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดในนามวิสาหกิจนั้น หรือในนามของวิสาหกิจนั้น และวิสาหกิจอื่นๆซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้นหรือมีการควบคุมผลประโยชน์ในวิสาหกิจนั้น บุคคลเช่นว่านี้จะไม่ถือเป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรคนี้

๘. ข้อเท็จจริงที่ว่าบริษัทหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งควบคุมหรืออยู่ในความควบคุมของบริษัท ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจ ในอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทหนึ่ง บริษัทใดเป็นสถานประกอบการถาวรของอีกรบริษัทหนึ่ง

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

๑. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับจากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้งเงินได้จากการเกษตรหรือการป่าไม้) ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ให้มีความหมายซึ่งคำนั้นมีอยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่ากรณีใดๆ จะรวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์ของอสังหาริมทรัพย์ ปศุสัตว์ และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตร ป่าไม้ และประมง สิทธิที่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติของกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์และสิทธิต่างๆ ที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้หรือจำนวนตายตัวเป็นค่าตอบแทนในการทำงาน หรือสิทธิในการทำงานในชุมแร่ แหล่งแร่ และทรัพยากรธรรมชาติอย่างอื่น ส่วนเรือ เรือเดินทะเลและอากาศยาน ไม่ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์
๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้ที่ได้รับจากการใช้โดยตรง การให้เช่า หรือการใช้อสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่นด้วย
๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๓ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจ และเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้ในการประกอบบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระด้วย

ข้อ ๗

กำไรจากธุรกิจ

๑. กำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านทางสถานประกอบการถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้วกำไรของ วิสาหกิจนั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากเงินได้หรือกำไรเพียงเท่าที่พึงถือว่า

- (ก) เป็นของสถานประกอบการถาวรนั้น
- (ข) เป็นการขายสิ่งของหรือสินค้าในอีกรัฐหนึ่งที่มีลักษณะเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน กับที่ได้ขายโดยผ่านสถานประกอบการถาวรนั้น หรือ
- (ค) เป็นกิจกรรมทางธุรกิจอื่นๆ ซึ่งประกอบการอยู่ในอีกรัฐหนึ่งที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกันกับที่ได้กระทำผ่านสถานประกอบการถาวรนั้น

บทบัญญัติของอนุวรรค (ข) และ (ค) จะไม่ใช่บังคับ ถ้าวิสาหกิจนั้นพิสูจน์ได้ว่าการขายหรือกิจกรรมเช่นนั้นไม่พึงถือเป็นกิจกรรมของสถานประกอบการถาวรนั้น

๒. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติวรรค ๓ ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่ากำไรเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นในส่วนของที่พึงคาดหวังได้ว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหากและประกอบกิจการเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน ภายใต้ภาวะเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันและติดต่อกันอย่างเป็นอิสระโดยแท้จริงกับวิสาหกิจ ซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น

๓. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร จะยอมให้หักค่าใช้จ่าย ซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของธุรกิจของสถานประกอบการถาวรนั้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไป ไม่ว่าจะมิขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น อย่างไรก็ตาม จะไม่ยอมให้หักค่าใช้จ่ายในส่วนที่เกี่ยวกับจำนวนใดที่จ่าย (นอกเหนือจากการช่วย ทดแทนรายจ่ายจริง) โดยสถานประกอบการถาวรให้กับสำนักงานใหญ่ของวิสาหกิจ หรือสำนักงานอื่น ๆ ของวิสาหกิจนั้น

ในลักษณะของค่าสิทธิ ค่าธรรมเนียม หรือการจ่ายอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน เพื่อตอบแทนสำหรับการใช้ สิทธิบัตรหรือสิทธิอื่นๆ หรือในลักษณะของค่านายหน้า เพื่อการบริการเฉพาะอย่างหรือเพื่อการจัดการให้ หรือในลักษณะของดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่วิสาหกิจเป็นผู้ให้กู้แก่สถานประกอบการถาวร เว้นแต่กรณีที่วิสาหกิจประกอบกิจการธนาคารที่มีดอกเบี้ยเกิดขึ้นจากเงินที่ให้ สถานประกอบการถาวรกู้ยืม ในทำนองเดียวกัน การกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวรจะไม่ให้ถือเป็นรายรับ (นอกเหนือจากการช่วย ทดแทนรายจ่ายจริง) สำหรับจำนวนที่เรียกเก็บจากสำนักงานใหญ่ของวิสาหกิจหรือสำนักงานอื่นๆ ของวิสาหกิจนั้น ในส่วนของค่าสิทธิ ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เพื่อตอบแทนสำหรับการใช้สิทธิบัตรหรือสิทธิหรือในรูปของค่านายหน้าสำหรับการบริการ เฉพาะอย่าง หรือเพื่อการจัดการให้ หรือค่าดอกเบี้ย เงินกู้ยืมที่สถานประกอบการถาวรเป็นผู้ให้กู้แก่สำนักงานใหญ่ของวิสาหกิจหรือสำนักงานอื่นๆ ของวิสาหกิจแห่งนั้น เว้นแต่กรณีที่วิสาหกิจ ประกอบกิจการธนาคารที่มีดอกเบี้ยเกิดขึ้นจากวันที่ให้สถานประกอบการกู้ยืม

๔. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งที่จะกำหนดกำไรอันถือเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยอาศัยมูลฐานแห่งการปันส่วนผลกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่าง ๆ ของวิสาหกิจ มิให้ข้อความในวรรค ๒ ตัดทอนทางของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น จากการกำหนดกำไรเพื่อเสียภาษีโดยการปันส่วนกำไรอันเป็นประเพณีเช่นว่านั้น อย่างไรก็ตาม วิธีการปันส่วนกำไร ที่จะนำมาใช้นั้นจะต้องเป็นวิธีที่มีผลตามหลักการต่าง ๆ ซึ่งกำหนดไว้ในข้อนี้

๕. ถ้าเจ้าหน้าที่ทางภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีข้อมูลไม่เพียงพอในการกำหนดจำนวนกำไรที่พึงถือเป็นของสถานประกอบการถาวรของวิสาหกิจ มิให้ข้อความใดในข้อนี้มีผลกับการบังคับใช้กฎหมายใดๆของรัฐนั้นอันเกี่ยวเนื่องกับการกำหนดภาวะภาษีของบุคคล โดยกระทำภายใต้ขอบเขตของกฎหมายเท่าที่ข้อมูลที่เจ้าหน้าที่ทางภาษีอากรมีอยู่จะอำนวยความสะดวกให้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามหลักการต่างๆ ของข้อนี้

๖. มิให้ถือว่ากำไรใดๆเป็นของสถานประกอบการถาวรโดยเหตุผลเพียงว่าสถานประกอบการถาวรนั้นซื้อสิ่งของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ

๗. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทบัญญัติวรรคก่อนๆ กำไรที่พึงถือเป็นของสถานประกอบการถาวรให้กำหนดโดยวิธีเดียวกันเป็นปีๆไป เว้นแต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น
๘. ในกรณีกำไรที่ได้รวมไว้ซึ่งรายการเงินได้ซึ่งแยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นแห่งอนุสัญญานี้มีให้บทบัญญัติของข้ออื่นเหล่านั้นถูกกระทบกระเทือนโดยบทบัญญัติของข้อนี้

ข้อ ๘

การขนส่งทางเรือและอากาศยาน

๑. เงินได้หรือกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่มีสถานจัดการใหญ่ของวิสาหกิจนั้นตั้งอยู่เท่านั้น
๒. เงินได้หรือกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินเรือในการจราจรระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น แต่ภาษีที่เรียกเก็บในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น จะลดลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ ๕๐ ของภาษี
๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้หรือกำไรซึ่งเกิดจากการเข้าร่วมกลุ่มการเข้าร่วมในธุรกิจ หรือการเข้าร่วมในตัวแทนปฏิบัติการณ์ระหว่างประเทศด้วย

ข้อ ๙
วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

ในกรณีนี้

- (ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการควบคุมหรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ
- (ข) กลุ่มบุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ ควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

และในแต่ละกรณีได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความสัมพันธ์ ทาง การพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจอิสระ เงินได้หรือ กำไรใดๆซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่ง หากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้น แต่มิได้มีขึ้นโดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นเงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจนั้น และเก็บภาษีได้ตามนั้น

๒. ในกรณีที่ผลกำไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งต้องเสียภาษีให้แก่รัฐนั้นได้รวมอยู่ในยอดกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และยอดกำไรที่รวมนั้นเป็นกำไรที่ควรจะมีแก่วิสาหกิจของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้าเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นระหว่างวิสาหกิจทั้งสองเป็นเงื่อนไขที่จะมีขึ้นระหว่างวิสาหกิจอิสระ รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นควรจะปรับปรุงจำนวนภาษีที่จัดเก็บจากกำไรเหล่านั้นให้เหมาะสม ในการกำหนดการปรับปรุงเช่นนั้นต้องคำนึงถึงบทบัญญัติอื่น ๆ แห่งอนุสัญญานี้ด้วยตามควร และหากจำเป็นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง อาจปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน

ข้อ ๑๐
เงินปันผล

๑. เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. อย่างไรก็ตาม เงินปันผลเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น

ข้อความของวรรคนี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อการจัดเก็บภาษีจากบริษัทในสวนที่เกี่ยวข้องกับกำไรที่จ่ายเงินปันผลนั้นออกไป

๓. คำว่า "เงินปันผล" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึง เงินได้จากหุ้น หรือสิทธิอื่น ๆ ซึ่งมีสิทธิเรียกร้องในหนี้ อันมีส่วนร่วมในผลกำไร รวมทั้งเงินได้จากสิทธิอื่น ๆ ในบริษัท ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของการ จัดเก็บภาษีเช่นเดียวกับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายของรัฐซึ่งบริษัทที่ทำการแบ่งให้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และการถือหุ้นในสวน ที่มีการจ่ายเงินปันผลนั้นเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจําที่นั้น ในกรณีเช่นนั้นให้นำบทบัญญัติ ข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ มาใช้บังคับแล้วแต่กรณี

๕. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับเงินได้หรือกำไรจากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะไม่บังคับจัดเก็บภาษีใดๆจากเงินปันผลที่บริษัทจ่าย เว้นแต่ตราบเท่าที่ได้จ่ายเงินปันผลนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งหรือตราบเท่าที่การถือหุ้นในส่วนของที่เกี่ยวกับเงินปันผลที่จ่ายนั้นได้เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น และจะไม่กำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัทต้องเสียภาษีกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรร แม้ว่าเงินปันผลที่จ่ายหรือกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรนั้นจะประกอบขึ้นด้วยเงินได้หรือกำไรที่เกิดขึ้นในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นทั้งหมด หรือบางส่วนก็ตาม
๖. ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญานี้จะแปลความเป็นการขัดขวางรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจากการบังคับจัดเก็บภาษีจากการจำหน่ายเงินกำไร โดยสถานประกอบการถาวรจากรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งตามบทบัญญัติของกฎหมายภายในของรัฐนั้น

ข้อ ๑๑
ดอกเบีย

๑. ดอกเบียที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีก รัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. อย่างไรก็ตาม ดอกเบียเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งดอกเบียนั้นเกิดขึ้น และตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในดอกเบียเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำ สัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน
 - (ก) ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนดอกเบียทั้งสิ้น ถ้าดอกเบียนั้นได้รับโดยสถาบันการเงินใดๆ (รวมทั้งบริษัทประกันภัย)
 - (ข) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนดอกเบียทั้งสิ้น ในกรณีอื่น ๆ
๓. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ดอกเบียที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะได้รับ ยกเว้นภาษีในรัฐนั้น ถ้าได้รับโดยและเจ้าของผลประโยชน์นั้น คือ
 - (ก) รัฐบาล ส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ
 - (ข) สถาบันหรือคณะกรรมการใดๆซึ่งรัฐบาล ส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ของอีกรัฐหนึ่งเป็นเจ้าของทั้งหมด
๔. คำว่า " ดอกเบีย " ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง เงินได้จากสิทธิเรียกร้องหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมี หลักประกันจำนองหรือไม่ และไม่ว่าจะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรของลูกหนี้หรือไม่และโดยเฉพาะ เงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาล และเงินได้จากพันธบัตรหรือหุ้นกู้ รวมทั้งพรีเมียมและรางวัล อันผูกพันกับหลักทรัพย์หรือพันธบัตร หรือหุ้นกู้เช่นว่านั้น ค่าปรับเนื่องจากความล่าช้าในการ จ่ายเงินไม่ถือเป็นดอกเบียตามความมุ่งประสงค์ของข้อนี้
๕. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของประโยชน์ในดอกเบียเป็นผู้มี ถิ่นที่อยู่ในรัฐ ผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งดอกเบียนั้นเกิดขึ้น โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นหรือให้บริการส่วนบุคคลที่ เป็นอิสระในอีกรัฐหนึ่งจากสถานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิเรียกร้องหนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบียที่จ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับ ก) สถานประกอบการถาวร หรือสถานประกอบการประจำนั้น หรือ ข) กิจกรรมทางธุรกิจที่ได้อ้างถึงในอนุวรรค ๑ (ค) ของ ข้อ ๗ ในกรณีเช่นว่านี้ให้นำบทบัญญัติของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ มาใช้บังคับแล้วแต่กรณี

๖. ดอกเบี้ยจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเมื่อผู้จ่ายคือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลที่จ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้น และดอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำนั้น ดอกเบี้ยเช่นว่านั้นจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่

๗. ในกรณีที่เกิดเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนดอกเบี้ยที่จ่ายนั้น เมื่อคำนึงถึงสิทธิเรียกร้องในหนี้ อันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายดอกเบี้ยแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่พึงตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะกับเงินที่กล่าวถึงจำนวนหลัง ในกรณีเช่นว่านี้ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้ยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งอนุสัญญานี้ด้วย

ข้อ ๑๒

ค่าสิทธิ

๑. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. อย่างไรก็ตาม ค่าสิทธิเช่นนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งค่าสิทธินั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในค่าสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บนั้น จะต้องไม่เกิน ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้น
๓. คำว่า "ค่าสิทธิ" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึง การจ่ายไม่ว่าชนิดใดๆ ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนเพื่อการใช้ หรือสิทธิในการใช้ลิขสิทธิ์ใดๆ ในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ รวมทั้งซอฟต์แวร์ ฟิล์มภาพยนตร์ การเผยแพร่สัญญาณภาพสด ฟิล์ม เทป หรือการกระทำอื่นๆ เพื่อการใช้หรือถอดแบบที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ทางวิทยุและโทรทัศน์ สิทธิบัตรใดๆ เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง สูตรลับหรือกรรมวิธีลับใดๆ หรือเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์หรือเพื่อข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์
๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และวรรค ๒ จะไม่ใช้บังคับถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในค่าสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งค่าสิทธินั้นเกิดขึ้นโดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้นหรือประกอบการในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นโดยให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับค่าสิทธิที่จ่ายนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับ
ก) สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำหรือ ข) กิจกรรมทางธุรกิจที่ได้อ้างถึงในอนุวรรค ๑ (ค) ของข้อ ๗ ในกรณีเช่นนี้ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ มาใช้บังคับแล้วแต่กรณี

๕. ค่าสิทธิให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายคือผู้ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้นเอง อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่บุคคลผู้จ่ายค่าสิทธินั้นไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง อันก่อให้เกิดพันธกรณีที่จะต้องจ่ายค่าสิทธิที่เกิดขึ้น และค่าสิทธินั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ ค่าสิทธิเช่นนั้นให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่

๖. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนค่าสิทธินั้น เมื่อคำนึงถึงการใช้สิทธิหรือข้อสนเทศอันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะกับเงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้คงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่น ๆ แห่งอนุสัญญานี้ด้วย

ข้อ ๑๓
ผลได้จากทุน

๑. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๖ และตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. ผลได้จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับฐานประกอบการประจำ ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง มีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการถาวรเช่นว่านั้น (โดยลำพังหรือรวมกับ วิสาหกิจทั้งหมด) หรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๓. ผลได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายเรือหรืออากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ หรือสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางเรือหรืออากาศยานเช่นว่านั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่วิสาหกิจมีสถานจัดการใหญ่ตั้งอยู่เท่านั้น

๔. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินใดๆ นอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในวรรค ๑, ๒ และ ๓ จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผู้จำหน่ายมีถิ่นที่อยู่ ไม่มีข้อความใดในวรรคนี้ จะกระทบกระเทือนต่อการจัดเก็บภาษีจากผลได้หรือเงินได้จากการขาย หรือการโอนหุ้นหรือทรัพย์สินอื่น ๆ ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญา

ข้อ ๑๔

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

๑. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในส่วนของบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอื่นๆในลักษณะอิสระให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้นเท่านั้น เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้ที่เงินได้ เช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง

(ก) ถ้าผู้นั้นมีอยู่ซึ่งฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเพื่อความประสงค์ในการประกอบกิจกรรมของผู้นั้น ในกรณีเช่นว่านั้น รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น อาจเก็บภาษีได้จากเงินได้เฉพาะที่ถือว่าเป็นของฐานประกอบการประจำนั้น หรือ

(ข) ถ้าการอยู่ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง สำหรับช่วงระยะเวลาหนึ่งหลาย ระยะเวลารวมกันเป็นจำนวนเท่ากันหรือเกินกว่า ๑๘๓ วันภายใน ระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆเริ่มต้นหรือสิ้นสุดในปีปฏิทินที่เกี่ยวข้อง ในกรณี เช่นว่านั้น รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นอาจเก็บภาษีได้จากเงินได้เฉพาะที่ผู้นั้น ได้รับจากการประกอบกิจกรรมในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

๒. คำว่า "บริการวิชาชีพ" ให้รวมถึงโดยเฉพาะกิจกรรมอิสระด้านวิทยาศาสตร์ วรรณกรรม ศิลปะ กิจกรรมการศึกษาหรือการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ ทันตแพทย์ หนายความ วิศวกร สถาปนิก และนักบัญชี

ข้อ ๑๕
บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

๑. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ ๑๖, ๑๘ และ ๑๙ เงินเดือน ค่าจ้างและค่าตอบแทน
อย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงาน
จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้นเท่านั้น เว้นแต่การจ้างงานนั้นได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
หากมีการจ้างงานเช่นว่านั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ ค่าตอบแทนที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับ
ในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำ
สัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้า
 - ก) ผู้รับเงินได้อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง สำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลาย ระยะเวลา
รวมกันไม่เกิน ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลา ๑๒ เดือนใด ๆ และ
 - ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดย หรือในนามของนายจ้างผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำ
สัญญาอีกรัฐหนึ่ง และ
 - ค) ค่าตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการ
ประจำ ซึ่งนายจ้างมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
๓. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรคก่อนๆ ของข้อนี้ ค่าตอบแทนที่ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการ
จ้างงานที่กระทำในเรือ หรืออากาศยาน ในการจราจรระหว่างประเทศโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำ
สัญญารัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งวิสาหกิจมีสถานจัดการใหญ่ตั้งอยู่

ข้อ ๑๖

ค่าป่วยการของกรรมการและค่าตอบแทนของเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูง

๑. ค่าป่วยการของกรรมการ และเงินที่ได้รับอย่างอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในฐานะหรือในนามของสมาชิกในคณะกรรมการอำนวยการของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. เงินเดือน ค่าจ้างและค่าตอบแทนอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในฐานะตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๑๗
นักแสดงและนักกีฬา

๑. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติในข้อ ๑๔ และ ๑๕ เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่งได้รับในฐานะนักแสดง อาทิ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุ หรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรี หรือในฐานะนักกีฬา จากกิจกรรมส่วนบุคคลของคนที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. ในกรณีเงินได้ในส่วนของกิจกรรมส่วนบุคคลที่กระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬาตามความสามารถของคนนั้น มิได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดงหรือนักกีฬา แต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น โดยไม่ต้อง คำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ ๗, ๑๔ และ ๑๕ เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ที่กิจกรรมนั้น ๆ ของนักแสดง หรือนักกีฬาได้กระทำขึ้น
๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ จะไม่ใช้บังคับกับเงินได้ที่ได้รับจากกิจกรรม ซึ่งกระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬาในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง หรือจัดโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำ สัญญา รัฐหนึ่ง ถ้าการมาเยือนรัฐผู้ทำสัญญานั้น หรือกิจกรรมที่จัดโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ใน แล้วแต่กรณี ได้รับเงินอุดหนุนส่วนใหญ่จากกองทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รวมทั้งองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของอีกรัฐหนึ่งหรือหน่วยงานที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายใดๆ ในกรณีเช่นว่านั้น เงินได้จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐซึ่งนักแสดง นักกีฬา หรือวิสาหกิจนั้น เป็นผู้ มีถิ่นที่อยู่

ข้อ ๑๘
เงินบำนาญ

๑. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค ๒ ของข้อ ๑๗ เงินบำนาญและค่าตอบแทนอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันสำหรับการจ้างงานที่ผ่านมาที่ได้จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

๒. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค ๑ เงินบำนาญ และการจ่ายเงินอื่นภายใต้โครงการสาธารณะ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบประกันสังคมของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจะเก็บภาษีได้เฉพาะรัฐนั้นเท่านั้น

ข้อ ๑๙
งานรัฐบาล

๑. (ก) ค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินบำนาญที่จ่ายโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นให้แก่บุคคลธรรมดา ในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือองค์การบริหารนั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้นเท่านั้น
- (ข) อย่างไรก็ตาม ค่าตอบแทนดังกล่าว จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เท่านั้น ถ้าหากบริการนั้นได้เกิดขึ้นในรัฐนั้น และบุคคลธรรมดาผู้นั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้นผู้ซึ่ง
 - (๑) เป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือ
 - (๒) มิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้นเพียงเพื่อมุ่งประสงค์ที่จะให้บริการนั้น
๒. (ก) เงินบำนาญใดๆ ที่จ่ายโดยหรือจ่ายจากกองทุนที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นให้แก่บุคคลธรรมดาที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือองค์การบริหารนั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้นเท่านั้น
- (ข) อย่างไรก็ตาม เงินบำนาญนั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และเป็นคนชาติของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น
๓. บทบัญญัติของข้อ ๑๕, ๑๖, ๑๗ และ ๑๘ จะใช้บังคับกับค่าตอบแทน และเงินบำนาญ ที่เกี่ยวกับการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่ดำเนินการ โดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น

ข้อ ๒๐
นักศึกษา

บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งในเวลาก่อนหน้าที่จะไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเป็นหรือเคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และการไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ก็เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะ

- (ก) เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาอื่นที่เป็นที่ยอมรับ หรือ
- (ข) เข้ารับการฝึกอบรมให้มีคุณสมบัติที่จะประกอบวิชาชีพ หรือการค้า หรือ
- (ค) ศึกษา หรือทำการค้นคว้าวิจัยโดยเป็นผู้รับทุน เงินอุดหนุน หรือรางวัลจากองค์การ รัฐบาล การศึกษา การกุศล วิทยาศาสตร์ วรรณคดี หรือองค์การการศึกษา

จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกที่เก็บจาก

- (๑) เงินที่ส่งจากต่างประเทศเพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การศึกษา การเล่าเรียน การค้นคว้าวิจัย หรือการฝึกอบรมของผู้นั่นเอง

- (๒) ทุน เงินอุดหนุน หรือรางวัล และ

- (๓) เงินได้จากบริการส่วนบุคคลที่ให้นิรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรก ซึ่งเงินได้นั้นประกอบเป็นรายได้ที่สมควรและจำเป็นสำหรับการครองชีพและการศึกษาของผู้นั้น

ข้อ ๒๑

ศาสตราจารย์ ครู และนักวิจัย

๑. บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งเป็นในเวลาก่อนหน้าที่จะไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเป็นหรือเคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และเป็นผู้ซึ่งได้ไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรกตามคำเชิญของมหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ซึ่งได้รับการรับรองจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรก เป็นระยะเวลาไม่เกินสองปี เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสอนหรือการวิจัย หรือทั้งสองประการ ณ สถาบันการศึกษา เช่นว่านั้น จะได้รับการยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก สำหรับค่าตอบแทนใดๆ จากการสอนหรือการวิจัยดังกล่าว
๒. บทบัญญัติของวรรค ๑ จะไม่ใช้บังคับกับเงินได้จากการวิจัย ถ้าการวิจัยเช่นนั้นได้ดำเนินการโดยบุคคลธรรมดาเป็นส่วนใหญ่เพื่อประโยชน์ของเอกชนโดยเฉพาะหรือเอกชนอื่น ๆ เป็นสำคัญ

ข้อ ๒๒
เงินได้อื่น ๆ

๑. ภายใต้บังคับแห่งบัญญัติวรรค ๒ ของข้อนี้ บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใดก็ตาม ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับข้อก่อนๆ ของอนุสัญญานี้ จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น
๒. บทบัญญัติของวรรค ๑ จะไม่ใช่บังคับกับเงินได้ ถ้าผู้รับเงินได้ดังกล่าวนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ดำเนินธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งโดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือดำเนินการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในอีกรัฐหนึ่งนั้น จากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนของเงินได้ ที่ได้จ่ายไปนั้นมีส่วนเกี่ยวเนื่องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ เช่นว่านั้น ในกรณีเช่นนั้น จะใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับแล้วแต่กรณี
๓. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อก่อนๆ และเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๒๓
การจัดภาษีซ้อน

๑. ในกรณีเงินได้หรือกำไรต้องเสียภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐให้ได้รับการบรรเทาจากการเก็บภาษีซ้อนที่กำหนดไว้ตามวรรคต่างๆของข้อนี้
๒. ภาษีที่ได้เสียไว้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้หรือกำไรซึ่งได้รับในรัฐนั้น จะยอมให้ถือเป็นเครดิตออกจากที่ใดๆที่เสียไว้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้หรือกำไรนั้น อย่างไรก็ตาม จำนวนเครดิตนั้นจะต้องไม่เกินจำนวนภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งได้คำนวณไว้ก่อนการให้เครดิต ซึ่งเป็นจำนวนที่เหมาะสมกับรายการเงินได้หรือกำไรนั้น
๓. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการยอมให้ถือเป็นเครดิตในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ภาษีที่จ่ายในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะให้ถือว่รวมถึงภาษีที่ต้องชำระในอีกรัฐหนึ่งนั้น แต่ได้รับการลด หรือการยกเว้นภาษีตามกฎหมายส่งเสริมพิเศษที่ได้บัญญัติไว้เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๒๔
การไม่เลือกปฏิบัติ

๑. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใดๆหรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใดๆเกี่ยวกับการนั้นอันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งคนชาติของอีกรัฐหนึ่งถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในสถานการณ์เดียวกัน
๒. ภาษีอากรที่เก็บจากสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะต้องไม่เก็บในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยเป็นการ อนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีอากรที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ประกอบ กิจกรรมอย่างเดียวกัน
๓. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง คนเดียว หรือหลายคนเป็นเจ้าของหรือควบคุมทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกให้เสียภาษีอากรใดๆหรือปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใดๆเกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากร และข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งวิสาหกิจอื่นที่คล้ายคลึงกันของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม
๔. บทบัญญัติของข้อนี้ จะไม่แปลความเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในอันที่จะยอมให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งค่าลดหย่อนส่วนบุคคล การบรรเทาภาระ และการหักลดใดๆเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษีอันเนื่องมาจากความเป็นพลเมือง หรือความรับผิดชอบทางครอบครัวซึ่งรัฐนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน
๕. บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะกับภาษีที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้เท่านั้น

ข้อ ๒๕

วิธีการดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

๑. ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งพิจารณาเห็นว่าการกระทำของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐมีผลหรือจะมีผลให้ตนเองต้องเสียภาษีอากรโดยไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ บุคคลผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนมีถิ่นที่อยู่ โดยไม่ต้องคำนึงถึงทางแก้ไขที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภายในของรัฐแต่ละรัฐนั้น คำร้องดังกล่าวต้องยื่นภายในเวลา ๓ ปี นับจากที่ได้รับแจ้งครั้งแรกถึงการกระทำที่ก่อให้เกิดการปฏิบัติทางภาษีอันไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้
๒. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควรและถ้าตนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่พอใจได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไขกรณีนั้นโดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเว้นการเก็บภาษีอันไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้
๓. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ จะต้องพยายามแก้ไขความยุ่งยากหรือข้อสงสัยใดๆอันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญานี้ โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจปรึกษาหารือกัน เพื่อจัดการเก็บภาษีซ้อนในกรณีใดๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้ด้วย
๔. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐอาจติดต่อกันโดยตรง เพื่อความมุ่งประสงค์ให้บรรลุลความตกลงกันตามความหมายในวรรคก่อนๆ นั้น

ข้อ ๒๖
การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

๑. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ จะแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้หรือข้อสนเทศในเรื่องกฎหมายภาษีภายในของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งเกี่ยวกับภาษีอากรที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้เท่าที่ภาษีอากรตามกฎหมายนั้นไม่ขัดกันกับอนุสัญญานี้ ข้อสนเทศใดๆ ซึ่งแลกเปลี่ยนโดยรัฐผู้ทำสัญญา ให้ถือว่าเป็นความลับเช่นเดียวกันกับข้อสนเทศที่ได้รับภายใต้กฎหมายภาษีภายในของรัฐนั้น และจะเปิดเผยได้เฉพาะกับบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ (รวมทั้งศาลและองค์การบริหาร) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประเมิน หรือการจัดเก็บ การบังคับ หรือการดำเนินคดีในส่วนที่เกี่ยวข้อง หรือการชี้ขาด คำอุทธรณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้ บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ เช่นว่านั้น จะใช้ข้อสนเทศนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์นั้นเท่านั้น บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าว อาจเปิดเผยข้อสนเทศในการดำเนิน กระบวนการพิจารณาของศาลหรือในคำวินิจฉัยชี้ขาดของศาล

๒. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม มิให้แปลความหมายบทบัญญัติของวรรค ๑ เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับทั้งสองรัฐให้ต้อง

ก) ดำเนินมาตรการทางการบริหาร โดยบิดเบือนไปจากกฎหมายและวิธีปฏิบัติทางการบริหารของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ข) ให้ข้อสนเทศอันมีอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหารโดยปกติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ค) ให้ข้อสนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรมหรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีทางการค้า หรือข้อสนเทศ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการขัดกับนโยบายสาธารณะ

ข้อ ๒๗
บุคคลในคณะทูตและกงสุล

ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญาี้จะมีผลกระทบกระเทือนต่อเอกสิทธิ์ทางการรักษาของบุคคลในคณะทูตหรือกงสุล ตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศหรือ ตามบทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ ๒๘
การเริ่มใช้บังคับ

๑. รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐจะแจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบว่าได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดโดยกฎหมายของรัฐนั้นเพื่อจะให้อนุสัญญามีผลบังคับใช้ อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่แจ้งครั้งหลังนั้น
๒. บทบัญญัติของอนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับ
 - ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนเงินได้ที่ได้รับในหรือหลัง จากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ และ
 - ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่นๆ สำหรับจำนวนภาษีที่เรียกเก็บในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๒๙
การเลิกใช้

อนุสัญญานี้จะยังคงมีผลบังคับใช้ ตลอดไป แต่รัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่งอาจแจ้งการบอกเลิกเป็นลายลักษณ์อักษรโดยทางการทูตต่อรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้ในหรือก่อนวันที่ ๓๐ มิถุนายน ในปีปฏิทินใดๆที่เริ่มต้นภายหลังจากสิ้นสุดระยะเวลา ๕ ปี นับจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ

ในกรณีเช่นนี้ความตกลงเป็นอันเลิกมีผลใช้บังคับ

- ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนเงินได้ที่ได้รับในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งการบอกเลิก และ
- ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่นๆ สำหรับจำนวนภาษีที่เรียกเก็บในปีภาษีหรือ รอบระยะเวลาบัญชีใดๆที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งการบอกเลิก

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องได้
ลงนามในอนุสัญญานี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับที่.....เมื่อวันที่.....คริสต์ศักราช
2000.....เป็นภาษาอังกฤษ.

ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ในนามรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเคนยา

บันทึกคำชี้แจง

บันทึกคำชี้แจง

ร่างอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเคนยา
เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ข้อ ๑

ขอบข่ายด้านบุคคล

ใจความ อนุสัญญานี้จะใช้บังคับกับบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญาประเทศใดประเทศหนึ่ง
หรือทั้งสองประเทศ

คำชี้แจง ๑. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับกับผู้เสียภาษีที่ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญาเท่านั้น
เช่น บริษัท ก. จัดทะเบียนตามกฎหมายไทย มีสาขาในประเทศเคนยาเช่นนี้ สาขาของบริษัท ก. จะเสีย
ภาษีในประเทศเคนยาไม่เกินอัตราที่กำหนดในอนุสัญญา แต่ถ้าบริษัท A ซึ่งเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นในประเทศ
อื่นที่ไม่มีความตกลงหรืออนุสัญญากับประเทศเคนยา จะต้องเสียภาษีในประเทศเคนยาตามอัตราปกติ
ซึ่งอาจจะสูงกว่าอัตราในอนุสัญญา

๒. ข้อนี้เป็นไปตามต้นแบบของอนุสัญญาซึ่งเสนอแนะโดยองค์การเพื่อความร่วมมือ
และพัฒนาการทางเศรษฐกิจ (โอ.อี.ซี.ดี) รวมทั้งต้นแบบอนุสัญญาที่เสนอแนะโดยสหประชาชาติ
เพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนาใช้เจรจากับประเทศที่พัฒนาแล้วและตามแบบที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับ
ประเทศอื่นๆมาแล้ว

ข้อ ๒

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

ใจความ ๑. ภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้ ในกรณีของประเทศไทย ได้แก่ ภาษีเงินได้ที่เก็บ
จากบุคคลธรรมดา นิติบุคคล และภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ในกรณีของประเทศเคนยา ได้แก่ ภาษีเงินได้ที่
ภายใต้พระราชบัญญัติเงินได้ที่ ๔๗๐

๒. อนุสัญญาฉบับนี้ใช้บังคับกับภาษีอื่นๆที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับภาษีที่กล่าวมาข้างต้น ที่อาจบังคับจัดเก็บภายหลังการลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว

คำชี้แจง ๑. อนุสัญญาฉบับนี้ใช้บังคับกับภาษีที่เก็บจากเงินได้ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินและการเพิ่มค่าของทุนด้วย อนุสัญญามีลักษณะของบทบัญญัติเช่นเดียวกับที่ปรากฏในอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนฉบับอื่น ๆ ที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศต่าง ๆ ถึงแม้ว่าชื่อของภาษีของประเทศคู่สัญญาจะเปลี่ยนไป แต่สาระสำคัญยังคงไว้คือเก็บจากเงินได้

๒. ภาษีที่กำหนดในอนุสัญญาฉบับนี้ ไม่รวมถึงภาษีอื่นๆที่ไม่ใช่ภาษีเก็บจากเงินได้ที่กำหนดให้ภาษีได้อยู่ในขอบข่าย ก็เพื่อที่จะให้ผู้เสียภาษีทราบว่าตนจะสามารถขอรับสิทธิได้เพียงใด

ข้อ ๓

บทนิยามทั่วไป

ใจความ ๑. คำต่างๆที่ได้นิยามไว้ในอนุสัญญาฉบับนี้ คือ ประเทศไทย ประเทศเคนยา รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง บุคคล บริษัท วิชาธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง วิชาธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง การจราจรระหว่างประเทศ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ภาษี คนชาติ ส่วนคำว่า ผู้มีถิ่นที่อยู่ สถานประกอบการถาวร เงินปันผล ดอกเบี้ยและค่าสิทธิ นั้น ได้นิยามไว้แยกต่างหากในข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ ตามลำดับ

๒. คำที่มีได้มีบทนิยามไว้ในอนุสัญญาฉบับนี้ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายของแต่ละประเทศ

คำชี้แจง ๑. การให้คำนิยามไว้ก็เพื่อสะดวกต่อการถือปฏิบัติตามอนุสัญญา เพราะคำบางคำมีแปลหรือความหมายของแต่ละประเทศแตกต่างกัน การบัญญัติ คำนิยามไว้ ก็เพื่อป้องกันการแปลความตามภาษาท้องถิ่นผิดไปจากเจตนารมณ์ที่วางไว้ในอนุสัญญา

๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โอ.อี.ซี.ดี รวมทั้งแบบอย่างอนุสัญญาที่เสนอแนะโดยสหประชาชาติ และเช่นเดียวกับความตกลงหรืออนุสัญญาฉบับอื่นๆที่ประเทศไทยได้ทำมาแล้ว

ข้อ ๔ ผู้มีถิ่นที่อยู่

ใจความ บทนิยาม "ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง" อนุสัญญานี้ได้กำหนดในหลักการว่า บุคคลใดที่มีถิ่นที่อยู่ที่ต้องเสียภาษีในประเทศนั้น ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศนั้น ถ้าบุคคลธรรมดา เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในสองประเทศ ให้ถือที่อยู่ถาวร ศูนย์กลางผลประโยชน์อันสำคัญ ที่อยู่อาศัย สัญชาติหรือการตกลงร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐเป็นเกณฑ์ชี้ขาดตามลำดับ กรณีบริษัท เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในสองประเทศ ก็ให้แก่ไขปัญหาโดยให้ถือสถานที่ก่อตั้ง หรือการตกลงร่วมกันระหว่าง เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองประเทศเป็นเกณฑ์ชี้ขาดตามลำดับ

คำชี้แจง ๑. การกำหนดถิ่นที่อยู่เพื่อการระงับการเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับการใช้ออนุสัญญา เพราะบริษัทพหุชาติจะมีสถานที่ทำงานในหลายๆประเทศ เช่น มีสถานจัดการในประเทศไทย แต่มีการจดทะเบียนในอีกประเทศหนึ่ง และในขณะเดียวกันมีสาขาอยู่ในอีกหลายประเทศ เมื่อได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์การมีถิ่นที่อยู่ไว้แล้ว บริษัทพหุชาติก็ย่อมจะมีถิ่นที่อยู่ในประเทศใดประเทศหนึ่ง เพียงแห่งเดียว และจะเป็นการกำหนดว่าบริษัทนั้น ๆ ควรมีสิทธิตามอนุสัญญาหรือไม่

๒. บริษัทพหุชาติในยุโรปอาจมีการก่อตั้งขึ้นในประเทศหนึ่ง แต่ไม่มีสถานจัดการในประเทศเคนยาหรือในประเทศไทย หากมีกรณีเช่นนี้เกิดขึ้น อนุสัญญาจะกำหนดว่ามีถิ่นที่อยู่ ณ ที่ใด ซึ่งตามกฎเกณฑ์ของประเทศไทย บริษัทจะมีถิ่นที่อยู่ในไทยก็ต่อเมื่อจดทะเบียนก่อตั้งบริษัทในไทย ส่วนสาขาของนิติบุคคลต่างประเทศที่ตั้งอยู่ในไทยไม่ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในไทย หลักเกณฑ์นี้เป็นไป ในทำนองเดียวกันกับประเทศเคนยา

๓. ข้อนี้เป็นบทกำหนดว่าบุคคลใดจะได้รับความคุ้มครองในฐานะที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ใน ประเทศไทย ก็จะได้รับ ความคุ้มครองในฐานะเช่นนั้น ส่วนบุคคลที่ตามกฎหมายภายในของ ประเทศ ทั้งสองต่างก็ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศทั้งสองแล้ว ก็จะพิจารณาเป็นขั้นๆ เพื่อให้บุคคลนั้นได้รับ ความคุ้มครองตามอนุสัญญานี้ในฐานะที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศใดประเทศหนึ่งเพียงประเทศเดียว เท่านั้น

๔. ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โอ.อี.ซี.ดี และสหประชาชาติ

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

ใจความ ๑. บทนิยาม “สถานประกอบการถาวร” กำหนดลักษณะของสถานที่ประกอบธุรกิจ กิจกรรมประเภทต่างๆ และผู้แทนของวิสาหกิจอันเป็นเหตุให้วิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีสถานประกอบการถาวรในอีกประเทศหนึ่ง

๒. สิ่งที่กำหนดให้ถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรโดยเฉพาะ ได้แก่ สถานจัดการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิสาหกิจ สาขา สำนักงาน โรงงาน โรงช่าง เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือก๊าซ เหมืองหิน หรือแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอื่นใด สถานที่เพาะปลูก หรือไร่นา สวน คลังสินค้า และที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการประกอบหรือติดตั้ง หรือบริการได้คำปรึกษาที่มีระยะเวลาเกินกว่า ๖ เดือน และรวมถึงตัวบุคคลผู้กระทำการแทนในกิจกรรมบางอย่างที่กำหนดไว้

คำชี้แจง ๑. ข้อนี้นับว่ามีความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะวิสาหกิจของประเทศหนึ่งจะเสียภาษีเงินได้จากกำไรที่เกิดขึ้นในอีกประเทศหนึ่งนั้นต่อเมื่อมีสถานประกอบการถาวรในประเทศหลังอนุสัญญาฉบับนี้จึงได้พยายามที่จะบัญญัติลักษณะของการประกอบธุรกิจประเภทต่าง ๆ เพื่อจะได้จัดข้อถกเถียงในการจัดเก็บภาษีจากกำไรธุรกิจในแต่ละประเทศคู่สัญญา ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าสถานประกอบการถาวรแบ่งได้ ๓ ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ ประเภททรัพย์สิน ประเภทกิจกรรมและประเภทตัวแทน

๒. หากบริษัทต่างประเทศที่ดำเนินธุรกิจและได้รับกำไรธุรกิจจากประเทศไทยโดยไม่เข้าลักษณะการมีสถานประกอบการถาวรประเภทใดเลยจะได้รับยกเว้นภาษีจากกำไรดังกล่าว

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

ใจความ เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์รวมทั้งเงินได้จากกิจกรรม หรือการทำป่าไม้ อาจเก็บภาษีได้ในประเทศซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

คำชี้แจง ๑. ข้อนี้ตรงกับแนวของ โอ.อี.ซี.ดี และเป็นไปตามแนวความตกลงหรืออนุสัญญาที่ประเทศไทยทำไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ

๒. ถ้าหากบริษัทหนึ่งในประเทศไทยมีสถานที่ทำงานในประเทศเคนยา และให้เช่าสำนักงานดังกล่าว ค่าเช่าที่เกิดขึ้น ประเทศเคนยาเก็บภาษีได้ตามกฎหมายภายใน และเมื่อบริษัทไทยนำค่าเช่ามารวมเสียภาษีในประเทศไทยตามหลักกฎหมายของไทย ประเทศไทยจะยอมให้นำภาษีเคนยาที่เรียกเก็บจากค่าเช่าดังกล่าวมาเครดิตออกจากภาษีในประเทศไทย หลักการนี้จะใช้ในกรณีที่บริษัทเคนยามาให้เช่าสำนักงานในประเทศไทยด้วย

ข้อ ๗

กำไรจากธุรกิจ

ใจความ ๑. กำไรหรือเงินได้ของวิสาหกิจของประเทศใด ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้นเท่านั้น อีกประเทศหนึ่งจะเก็บภาษีได้ก็ต่อเมื่อวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรในประเทศของตน และให้รวมถึงกำไรหรือรายได้ที่มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกันกับการขายสินค้าหรือกิจกรรมที่ดำเนินการกับสถานประกอบการถาวรนั้น

๒. เมื่อวิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีสถานประกอบการถาวรในอีกประเทศหนึ่งแล้ว ให้คำนวณกำไรอันเป็นส่วนของสถานประกอบการถาวรเสมือนหนึ่ง วิสาหกิจนั้นกับสถานประกอบการถาวรมีสถานภาพเป็นอิสระแยกต่างหากจากกัน

๓. การคำนวณกำไรหรือเงินได้ของสถานประกอบการถาวรให้หักค่าใช้จ่ายโดยสมเหตุสมผล เนื่องจากสถานประกอบการถาวรนั้นได้รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไปที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะค่าใช้จ่ายนั้นจะมีขึ้นในในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการถาวรตั้งอยู่หรือที่อื่นอย่างไรก็ดี สิ่งที่เป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถหักเป็นค่าใช้จ่ายได้ คือ ค่าสิทธิ ค่านายหน้า และดอกเบี้ย (ยกเว้นกรณีของธนาคาร)

๔. ในบางกรณี วิสาหกิจไม่สามารถแสดงกำไรได้ สำหรับบรรพการในประเทศคู่สัญญา หากมีกรณีเช่นนั้นเกิดขึ้น จะไม่มีข้อความใดในข้อนี้กระทบกับการใช้บังคับกฎหมายใดๆ ในรัฐนั้นในการกำหนดภาวะภาษีหรือประเมินภาษีโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐนั้น

๕. ถ้าเงินได้หรือกำไรประกอบด้วยรายการเงินได้ที่แยกบัญชีไว้ในข้ออื่นของอนุสัญญาแล้ว ให้ถือบทบัญญัติของข้ออื่น ๆ นั้นเป็นเกณฑ์ในการเสียภาษี

คำชี้แจง ๑. ความของข้อนี้เป็นกฎเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของสถานประกอบการถาวรที่วิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีอยู่ในอีกประเทศหนึ่ง

๒. ความข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้ทำไว้แล้วกับประเทศอื่น ๆ และตามแบบฉบับของสหประชาชาติ

ข้อ ๘

การขนส่งทางเรือและอากาศยาน

ใจความ ๑. กิจการเดินอากาศยาน และยานพาหนะทางถนนหรือรางระหว่างประเทศของประเทศหนึ่ง ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ในอีกประเทศหนึ่ง

๒. กิจการขนส่งทางเรือระหว่างประเทศของประเทศหนึ่ง ซึ่งมีสถานจัดการใหญ่ตั้งอยู่ในอีกประเทศหนึ่ง ให้ประเทศหลังเก็บภาษีได้ แต่ให้ลดอัตราภาษีลงเท่ากับร้อยละ ๕๐ ของภาษี

๓. บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้ได้กับกรณีที่มีการรวมกลุ่มทางการเดินเรือหรืออากาศยานระหว่างประเทศด้วย

คำชี้แจง ๑. การขนส่งทางอากาศของบริษัทการบินไทย ซึ่งถ้าหากมีการเปิดเส้นทางไปยังประเทศเคนยา ถ้าไม่มีอนุสัญญา บริษัทการบินไทยจะต้องเสียภาษีให้ประเทศเคนยาจำนวนหนึ่งทุก ๆ ปี เมื่อมีอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว ก็จะได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีในส่วนนี้ และการขนส่งทางอากาศของประเทศเคนยา ประเทศไทยก็จะให้การปฏิบัติในทำนองเดียวกัน

๒. สำหรับการขนส่งทางเรือ แต่ละประเทศตกลงให้ลดอัตราภาษีลงมากี่หนึ่ง

๓. ข้อนี้เป็นไปตามแนวเดียวกับความตกลงหรืออนุสัญญาที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่น ๆ

ข้อ ๘
วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

ใจความ ในกรณีที่วิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีความสัมพันธ์อย่างไม้อิสระกับวิสาหกิจของอีกประเทศหนึ่งในลักษณะการเข้าไปควบคุม ร่วมทุน หรือจัดการในวิสาหกิจของประเทศคู่สัญญาทั้งสอง เป็นผลให้กำไรของวิสาหกิจใดต่ำกว่าที่ควรจะเป็น (เช่น โดยการจัดราคาทุนสินค้าให้สูงเกินปกติ) ให้ปรับปรุงกำไรเสียใหม่ให้ได้เท่ากับที่วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยอิสระ ควรจะได้และเก็บภาษีจากกำไรตามที่ปรับปรุงใหม่แล้วนั้น

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้แล้วกับประเทศอื่น ๆ เพื่อป้องกันการหลบเลี่ยงภาษีของบริษัทพหุชาติในลักษณะการกำหนดราคาโอน (Transfer pricing)

ข้อ ๑๐
เงินปันผล

ใจความ ๑. เงินปันผลที่บริษัทผู้จ่ายอยู่ในประเทศหนึ่ง และผู้รับอยู่ในอีกประเทศหนึ่ง ให้ประเทศผู้รับเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของตน อย่างไรก็ตาม ประเทศซึ่งบริษัทผู้จ่ายตั้งอยู่ก็มีสิทธิเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของตน แต่ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินปันผลวรรคนี้ จะไม่กระทบกระเทือนต่อการเก็บภาษีจากบริษัทผู้จ่ายปันผลในส่วนของกำไรที่จ่ายเงินปันผลนั้นออกไป

๒. ถ้าผู้รับเงินปันผลมีสถานประกอบการถาวรหรือให้บริการวิชาชีพอิสระผ่านฐานประกอบการประจำในประเทศที่จ่ายเงินปันผล และสถานประกอบการถาวรนั้นเกี่ยวข้องกับการถือหุ้น อันเป็นเหตุแห่งการจ่ายเงินปันผล ประเทศที่สถานประกอบการถาวรตั้งอยู่ อาจเรียกเก็บภาษีจากเงินปันผลได้ตามบทบัญญัติข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ (แล้วแต่กรณี) แห่งอนุสัญญา

คำชี้แจง ๑. กฎหมายภายในปัจจุบันของประเทศไทยจัดเก็บภาษีจากเงินปันผลที่จ่ายให้กับบริษัทต่างประเทศในอัตราร้อยละ ๑๐ การกำหนดอัตราภาษีไว้ในอนุสัญญาไม่เกินร้อยละ ๑๐ ก็เพื่อเป็นเพดานขั้นสูงไม่ให้มีการจัดเก็บภาษีสูงไปกว่านั้น หากอัตราภาษีภายในกำหนดไว้สูงกว่า แต่ถ้าผู้รับเงินปันผลเข้ามามีสถานประกอบการถาวรในประเทศผู้จ่ายเงินปันผลจะต้องถูกเก็บภาษีจากฐานกำไรตาม ข้อ ๗ หรือข้อ ๑๕ (แล้วแต่กรณี)

๒. การจำหน่ายเงินกำไรของสาขาไปให้สำนักงานใหญ่ที่ไทยจัดเก็บภาษีร้อยละ ๑๐ อยู่แล้วยังมีผลอยู่เช่นเดิม ไม่ได้รับผลกระทบจากข้อตกลงข้อนี้ ทั้งนี้ เพื่อให้มีความเท่าเทียมในภาระภาษีจากการลงทุนในรูปแบบต่างๆ ของบริษัทต่างประเทศไม่ว่าจะเข้ามาถือหุ้นในบริษัทไทย (บริษัทในเครือ) หรือเข้ามา เปิดสาขาของวิสาหกิจต่างประเทศโดยตรงในไทย

๓. ความข้อนี้ส่วนใหญ่มีลักษณะเช่นเดียวกับบทบัญญัติในอนุสัญญาหรือความตกลงที่ไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๑๑

ดอกเบีย

ใจความ ๑. ดอกเบียที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่ง และได้จ่ายให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังเก็บภาษีจากดอกเบียนั้นได้

๒. อย่างไรก็ตามประเทศที่มีการจ่ายดอกเบียยังคงเก็บภาษีจากดอกเบียนั้นได้ จะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของจำนวนดอกเบียทั้งสิ้น ในกรณีที่ดอกเบียนั้นได้รับโดยสถาบันการเงิน (รวมถึงบริษัทประกันภัย) และไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของจำนวนดอกเบียทั้งสิ้นในกรณีอื่นๆ

๓. ดอกเบียที่จ่ายให้รัฐบาลของอีกประเทศหนึ่ง จะได้รับยกเว้นภาษี

๔. ถ้าผู้รับดอกเบียมีสถานประกอบการถาวรในประเทศที่มีการจ่ายดอกเบีย ประเทศที่มีการจ่ายดอกเบียอาจเก็บภาษีจากดอกเบียนั้นได้ตามบทบัญญัติข้อ ๗ หรือข้อ ๑๕ แห่งอนุสัญญานี้ (แล้วแต่กรณี)

คำชี้แจง อัตราภาษีที่จัดเก็บจากการจ่ายดอกเบี้ยไปต่างประเทศ กฎหมายไทยกำหนดไว้ในอัตราร้อยละ ๑๕ อนุสัญญาให้ลดอัตราลงมาร้อยละ ๑๐ หรือ ๑๕ แล้วแต่กรณี ซึ่งเป็นการลดอัตราลงมาจากเนื่องจากเปรียบเทียบสภาพเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศพบว่า ฝ่ายไทยน่าจะมีแนวโน้มที่ดีกว่าในการเข้าไปลงทุนในเคนยา ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมสถาบันการเงินในประเทศให้สามารถแข่งขันกับธุรกรรมของสถาบันการเงินต่างประเทศได้ แต่ถ้าผู้รับดอกเบี้ยมีสถานประกอบการถาวรในประเทศผู้จ่ายจะต้องเสียภาษีจากฐานกำไรตามข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒

ค่าสิทธิ

ใจความ ๑. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังเก็บภาษีได้

๒. ประเทศที่มีการจ่ายค่าสิทธิอาจเก็บภาษีจากค่าสิทธิได้ด้วย ถ้าเจ้าของที่ได้รับประโยชน์จากค่าสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่งให้เก็บภาษีได้ในอัตราไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้น

๓. ค่าสิทธิที่จ่ายจากประเทศหนึ่งให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่งโดยที่ผู้รับมีสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำ อันเป็นเหตุแห่งการจ่ายค่าสิทธินั้นในประเทศแรกให้ใช้บทบัญญัติของ ข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับ (แล้วแต่กรณี)

คำชี้แจง ๑. อัตราภาษีที่เก็บจากค่าสิทธิที่จ่ายให้ผู้รับในต่างประเทศตามกฎหมายภายในของไทย กำหนดไว้ร้อยละ ๑๕ เพื่อเปรียบเทียบตาม สภาพเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศพบว่า ฝ่ายไทยน่าจะมีแนวโน้มที่ดีกว่าในการจำหน่ายสิทธิในแขนงต่างๆ ให้กับเคนยา แต่ถ้าผู้รับค่าสิทธิมีสถานประกอบการอยู่ในประเทศผู้จ่ายจะต้องเสียภาษีจากฐานกำไรตามข้อ ๗

๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยทำไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ และตามแบบฉบับ โอ.อี.ซี.ดี.

ข้อ ๑๓
ผลได้จากทุน

ใจความ ๑. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อาจเก็บภาษีได้ในประเทศที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

๒. ผลได้จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์อันเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในธุรกิจของสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำของผู้ให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระซึ่งตั้งอยู่ในประเทศใดนั้น อาจเก็บภาษีได้

๓. ผลได้จากการจำหน่ายเรือ อากาศยาน ยานพาหนะทางถนนและทางราง หรือสังหาริมทรัพย์ บรรดาที่เกี่ยวข้องกับการจราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศที่มีสถานจัดการใหญ่ตั้งอยู่เท่านั้น

๔. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินอื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศถิ่นที่อยู่ของผู้จำหน่ายเท่านั้น เว้นแต่ผลได้จากการจำหน่ายหุ้นของบริษัทที่ทรัพย์สินหลักประกอบด้วยอสังหาริมทรัพย์ให้เก็บภาษีได้ในประเทศนั้น

คำชี้แจง บทบัญญัติของข้อนี้มีสาระสำคัญส่วนใหญ่เช่นเดียวกับอนุสัญญาหรือความตกลงที่ไทยได้เจรจาไว้กับประเทศต่างๆมาแล้ว

ข้อ ๑๔
บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

ใจความ บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่ง หากได้รับเงินได้จากการบริการวิชาชีพ หรือกิจกรรมอิสระ ให้เก็บภาษีได้ในประเทศนั้นเท่านั้น อย่างไรก็ตาม อาจเก็บภาษีได้ในอีกประเทศหนึ่งถ้าเข้าเงื่อนไขตามที่กำหนด

คำชี้แจง บทบัญญัติของข้อนี้มีลักษณะการใช้บังคับเช่นเดียวกับอนุสัญญาหรือความตกลงที่ได้เคยทำไว้กับประเทศอื่นๆ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะยกเว้นภาษีให้กับคนชาติของประเทศหนึ่งที่มีเงินได้เกิดขึ้นในอีกประเทศหนึ่ง ถ้าเป็นไปตามเงื่อนไขต่างๆที่กำหนดไว้

ข้อ ๑๕
บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

ใจความ ๑. เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอื่น ๆ อันคล้ายคลึงกันที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งได้รับการจ้างงานในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังสามารถเรียกเก็บภาษีได้ เว้นแต่เข้าเงื่อนไขต่อไปนี้ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศแรกเท่านั้น

ก. ผู้รับอยู่ในประเทศหลังเป็นระยะเวลาหนึ่ง หรือหลายระยะเวลารวมกันไม่เกิน ๑๘๓ วัน และ

ข. ค่าตอบแทนนั้นไม่ได้จ่ายโดยหรือในนามของนายจ้างผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหลัง และ

ค. ค่าตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำซึ่งนายจ้างมีอยู่ในประเทศหลัง

๒. ค่าตอบแทนจากการทำงานเป็นลูกเรือในเรือหรืออากาศยานในกิจการจราจรระหว่างประเทศที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจของประเทศใด ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศที่มีสถานจัดการใหญ่ตั้งอยู่เท่านั้น

คำชี้แจง ข้อนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อยกเว้นภาษีแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญาที่นายจ้างส่งเข้ามาอยู่ในอีกประเทศหนึ่งเพียงชั่วคราวเพื่อทำงานในอีกประเทศหนึ่งนั้นถ้าเข้าเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้แล้ว ประเทศแหล่งเงินได้จึงจะยกเว้นภาษีให้

ข้อ ๑๖
ค่าป่วยการของกรรมการและค่าตอบแทนของเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูง

ใจความ ค่าป่วยการของกรรมการซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งได้รับจากบริษัทที่มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังมีสิทธิเก็บภาษีได้

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โอ.อี.ซี.ดี. และตามที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้กับประเทศอื่น

ข้อ ๑๗
นักแสดงและนักกีฬา

ใจความ ๑. เงินได้ของนักแสดงสาธารณะ เช่น นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยู หรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรี หรือนักกีฬา ให้เก็บภาษีได้ในประเทศที่มีการแสดง

๒. ในกรณีที่เงินได้อันเกิดจากการแสดงของนักแสดง หรือนักกีฬาสาธารณะเกิดขึ้นกับผู้อื่น มิใช่กับตัวผู้แสดง หรือนักกีฬาเอง เงินได้นั้นให้เก็บภาษีได้ในประเทศที่มีการแสดง โดยไม่ต้องคำนึงถึง บทบัญญัติในข้อ ๗ ข้อ ๑๔ และ ข้อ ๑๕

๓. เงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งจากกิจกรรมในอีกประเทศหนึ่ง ตาม (๑) และ (๒) จะได้รับยกเว้นภาษีในอีกประเทศหนึ่ง ถ้าการไปเยือนอีกประเทศหนึ่งนั้น ได้รับเงินอุดหนุนส่วนใหญ่จากกองทุนสาธารณะ

คำชี้แจง ๑. ผลแห่งข้อนี้ทำให้นักแสดงและนักกีฬาของประเทศหนึ่งจะไปแสดงในอีกประเทศหนึ่ง ต้องเสียภาษีให้แก่ประเทศหลัง แม้ว่าจะอยู่ในประเทศหลังไม่ถึง ๑๘๓ วัน ตามข้อ ๑๔ และ ข้อ ๑๕

๒. ผลอีกประการหนึ่งของข้อนี้ได้แก่ การจัดการมหรสพ หรือการจัดให้มีการแสดงของนักแสดงและนักกีฬา ต้องเสียภาษีในประเทศที่มีการแสดงด้วย แม้ว่าจะไม่มีสถานประกอบการถาวรในประเทศที่มีการแสดงตามนัยที่กล่าวในข้อ ๗

ข้อ ๑๘
เงินบำนาญ

ใจความ เงินบำนาญและค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันที่จ่ายจากแหล่งในประเทศหนึ่ง ให้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งอันเนื่องมาจากการทำงานในอดีต จะเก็บภาษีได้ในประเทศนั้นเท่านั้น

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆมาแล้ว (แต่ประเทศถิ่นที่อยู่ต้องทำหน้าที่จัดภาษีซ้อนให้)

ข้อ ๑๙
งานรัฐบาล

ใจความ ๑. ค่าตอบแทนนอกจากเงินบำนาญที่รัฐบาล หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของประเทศหนึ่ง จ่ายให้แก่บุคคลธรรมดาเกี่ยวกับงานบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือองค์การบริหาร จะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้น

อย่างไรก็ตาม ค่าตอบแทนดังกล่าวจะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศ ซึ่งการให้บริการเกิดขึ้น หากผู้ให้บริการนั้นเป็นบุคคลธรรมดาที่เป็นคนชาติและมีถิ่นที่อยู่ในประเทศนั้น หรือการเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของผู้ให้บริการนั้นมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เพียงมุ่งประสงค์เพื่อให้บริการนั้นเท่านั้น

๒. เงินบำนาญใด ๆ ที่จ่ายโดย หรือจ่ายจากกองทุนที่ตั้งขึ้นโดยประเทศหนึ่งหรือหน่วยงาน ของรัฐบาลของประเทศหนึ่งให้แก่บุคคลธรรมดาในส่วนที่เกี่ยวกับการบริการที่ให้แก่ประเทศนั้น ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้นแต่ถ้าบุคคลธรรมดานั้นมีถิ่นที่อยู่และเป็นคนชาติของอีกประเทศหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้เฉพาะประเทศหลัง

๓. ถ้าเป็นการจ่ายค่าตอบแทนและเงินบำนาญอันเนื่องมาจากการที่เกี่ยวกับธุรกิจใดๆ ที่ดำเนินการโดยรัฐบาลของประเทศหนึ่งให้ใช้ข้อ ๑๕ ๑๖ ๑๗ และ ๑๘ บังคับ

คำชี้แจง ข้อนี้ต้องการจะให้ประเทศผู้จ่ายเงินได้เป็นผู้เก็บภาษีแต่ประเทศเดียวเท่านั้น โดยมีข้อยกเว้นบางประการ และถ้าเป็นเงินที่รัฐบาลจ่ายเกี่ยวกับธุรกิจ เงินได้นั้นอยู่ในบังคับเช่นเดียวกับเงินได้ที่เอกชนจ่าย อย่างไรก็ตาม อนุสัญญายังคงสงวนสิทธิให้ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่ยังคงมีสิทธิจัดเก็บภาษีได้แต่เพียงฝ่ายเดียวจากผู้มีถิ่นที่อยู่และคนชาติของประเทศตน ซึ่งเป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้ตกลงไว้กับประเทศอื่นๆ

ข้อ ๒๐
นักศึกษา

ใจความ เงินที่จ่ายให้นักศึกษาหรือผู้ฝึกงานซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งก่อนที่จะมาเยือนอีกประเทศหนึ่งและอยู่ในประเทศนั้นเพียงเพื่อศึกษา ฝึกอบรม หรือผู้รับได้ทุนหรือรางวัลจากรัฐบาลของประเทศคู่สัญญาจะไม่ถูกเก็บภาษีในประเทศนั้น หากเงินที่ได้รับนั้นได้รับจากภายนอกประเทศที่มีการฝึกอบรมนั้น และเงินที่ได้รับจากการให้บริการส่วนบุคคลในประเทศที่มีการศึกษาหรือการฝึกอบรมเป็นรายได้ที่จำเป็นในการครองชีพและการศึกษา

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๑
ศาสตราจารย์ ครู และนักวิจัย

ใจความ ๑. ค่าตอบแทนซึ่งศาสตราจารย์ ครู และนักวิจัย ซึ่งเป็นหรือในเวลาก่อนหน้ามาเยือนในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และผู้ซึ่งปัจจุบันอยู่ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกเป็นระยะเวลา ไม่เกิน ๒ ปี เพื่อความมุ่งประสงค์ในการค้นคว้าการศึกษาขั้นสูงหรือการวิจัยหรือการสอนในมหาวิทยาลัย หรือได้รับการจ้างงานเช่นว่านั้น ตามคำเชิญของสถาบันการศึกษาสาธารณะ ใดๆ ให้ได้รับการยกเว้นภาษีในอีกรัฐหนึ่ง

๒. การวิจัยที่กล่าวถึงไม่ได้หมายถึงการวิจัยเพื่อประโยชน์ของเอกชน โดยเฉพาะหรือเอกชนอื่นใด

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวทางที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๒
เงินได้อื่นๆ

ใจความ รายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับข้อก่อนๆ ของอนุสัญญาฯ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐที่บุคคลนั้นมีถิ่นที่อยู่ เว้นแต่บุคคลนั้นดำเนินธุรกิจไปอีกประเทศหนึ่งให้อีกประเทศหนึ่งยังคงมีสิทธิในการจัดเก็บภาษีจากเงินได้นั้น

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวทางที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๓
การจัดภาษีซ้อน

ใจความ เมื่อผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งได้รับเงินได้จากอีกประเทศหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้ผู้นั้นถูกเก็บภาษีในประเทศแรกและประเทศหลัง ประเทศแรกที่เป็นประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่ต้องขจัดการเก็บภาษีซ้อนโดยยอมให้นำภาษีที่เสียไว้ในประเทศแหล่งเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้นั้นมาหักออกจาก ภาษีที่คำนวณได้ในจำนวนเท่ากับภาษีที่จ่ายในประเทศแหล่งเงินได้ อย่างไรก็ตาม การหักเช่นว่านั้นจะต้องไม่เกินกว่าจำนวนภาษีของประเทศถิ่นที่อยู่ที่คำนวณไว้ก่อนที่จะยอมให้มีการหักดังกล่าว ทั้งนี้จะให้อีกว่า รวมถึงภาษีที่ต้องชำระในอีกรัฐหนึ่งนั้น แต่ได้รับการลดหรือการยกเว้นภาษีตามกฎหมายส่งเสริมพิเศษที่ได้บัญญัติไว้เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของอีกรัฐหนึ่งนั้น

คำชี้แจง ๑. บรรดากฎหมายภาษีอากรในประเทศไทย ยังมีผลใช้บังคับจัดเก็บภาษีได้เต็มที่หากไม่ขัดกับอนุสัญญานี้หรือหากใช้แล้วเป็นคุณแก่ผู้เสียภาษียิ่งกว่าอนุสัญญานี้

๒. เงินได้ที่กำหนดให้สิทธิประเทศเจ้าของแหล่งเงินได้จัดเก็บภาษีได้แต่ฝ่ายเดียว เช่น เงินได้จากการทำงานของลูกจ้างในประเทศนั้น ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่จะยกเว้นให้ไม่ต้องมีการขจัดการซ้ำซ้อนของภาษี เพราะการซ้ำซ้อนของภาษีไม่เกิดขึ้น

๓. เงินได้ที่ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่เก็บได้แต่ฝ่ายเดียว เช่น เงินได้จากการขนส่งโดยทางอากาศยานระหว่างประเทศ ประเทศเจ้าของแหล่งเงินได้ให้การยกเว้นไม่ต้องให้เครดิตภาษี เพราะการซ้ำซ้อนของภาษีไม่เกิดขึ้น

๔. ในกรณีที่ทั้งสองประเทศมีสิทธิจัดเก็บภาษีจากเงินได้ประเภทใดประเภทหนึ่ง เช่น เงินปันผล ดอกเบี้ย หรือค่าสิทธิ ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่ของผู้รับเงินได้จะจัดการชำระภาษีของ ภาษีด้วยวิธีเครดิตธรรมดา เช่น บริษัทไทย ได้รับค่าสิทธิจากประเทศเคนยา ๑๐๐,๐๐๐ บาท ประเทศเคนยาเก็บภาษีไว้ ๑๕,๐๐๐ บาท ประเทศไทยในฐานะประเทศผู้เป็นเจ้าของถิ่นที่อยู่ของ บริษัทนั้น จะต้องจัดภาษีไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

จำนวนเครดิตที่ยอมให้

$$= \frac{\text{เงินได้ประเภทค่าสิทธิ (จากประเทศเคนยา)}}{\text{เงินได้ทุกประเภท(ที่ได้ทั้งในและนอกประเทศ)}} \times \frac{\text{ภาระภาษีทั้งสิ้นที่ชำระ}}{\text{ตามกฎหมายไทย}}$$

สมมุติว่าเงินได้จากการประกอบกิจการทั้งสิ้นในประเทศ และจากต่างประเทศของบริษัทนี้

$$= ๑,๐๐๐,๐๐๐ \text{ บาท อัตราภาษีไทย } ๓๐\% \text{ ภาระภาษี} = ๓๐๐,๐๐๐ \text{ บาท}$$

$$\begin{aligned} \text{จำนวนเครดิตที่ยอมให้} &= \frac{๑๐๐,๐๐๐}{๑,๐๐๐,๐๐๐} \times ๓๐๐,๐๐๐ \\ &= ๓๐,๐๐๐ \text{ บาท} \end{aligned}$$

สรุปความได้ว่า ประเทศเจ้าของแหล่งเงินได้ยังคงเก็บภาษีจากเงินได้ที่เกิดขึ้นในประเทศของตน และประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่ของผู้มีเงินได้จะยอมให้มีการเครดิตภาษีเท่ากับจำนวนภาษีที่เสียไป แต่อย่างไรก็ตาม การให้เครดิตเช่นนั้นต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกัน

ข้อ ๒๔

การไม่เลือกปฏิบัติ

ใจความ ๑. คนชาติและสถานประกอบการถาวรของวิสาหกิจของประเทศหนึ่งจะต้องได้รับการปฏิบัติในทางภาษีอากร โดยไม่เสียเปรียบกว่าคนชาติและวิสาหกิจของประเทศหลังในภาวะการณ์ เช่นเดียวกัน

๒. วิสาหกิจของประเทศหนึ่งเมื่อถูกควบคุมหรือเป็นเจ้าของโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีก ประเทศหนึ่ง จะต้องไม่ถูกบังคับโดยประเทศแรกให้เสียภาษีใดๆที่เป็นภาระหนักกว่าหรือนอกเหนือไปกว่าที่วิสาหกิจอื่นๆ (ที่คล้ายคลึงกัน)ในประเทศแรกถูกกำหนดให้ชำระ

- คำชี้แจง** ๑. เพื่อให้ประเทศคู่สัญญาปฏิบัติต่อคนชาติ และสถานประกอบการถาวรของประเทศ
อย่างเท่าเทียมกัน
๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนว โอ.อี.ซี.ดี และตามที่ประเทศไทยได้ตกลงไว้กับประเทศอื่น

ข้อ ๒๕

วิธีการดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

- ใจความ** ๑. ผู้มีถิ่นที่อยู่ในแต่ละประเทศอาจยื่นเรื่องราวต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ (รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายในกรณีของประเทศไทย) ในเมื่อพิจารณาเห็นว่าประเทศใด
ประเทศหนึ่ง หรือทั้งสองประเทศปฏิบัติขัดกับอนุสัญญา การยื่นคำร้องจะต้องยื่นภายในเวลาสามปี
นับจากเวลาที่ได้รับแจ้งว่าได้มีการปฏิบัติโดยไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้
๒. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศทั้งสองอาจทำความตกลงเพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อ
สงสัยใดๆ ตามอนุสัญญานี้ได้ และอาจหารือกันเพื่อจัดการกับภาษีซ้อนในกรณีใดๆ ที่มีได้บัญญัติไว้
ในอนุสัญญานี้

- คำชี้แจง** ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้กับประเทศอื่น ๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๖

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

- ใจความ** ๑. ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองประเทศแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การ
ปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ หรือตามกฎหมายของประเทศคู่สัญญาโดยให้ถือเป็นความลับ ทั้งนี้ เท่าที่
ไม่ขัดกับกฎหมาย หรือวิธีปฏิบัติด้านบริหารของประเทศของตน

๒. การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ จะต้องไม่เป็นการบังคับให้ประเทศใดประเทศหนึ่งเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม การพาณิชย์ วิชาชีพ กรรมวิธีทางการค้า หรือข้อสนเทศที่เปิดเผยแล้วขัดต่อนโยบายของรัฐ

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โอ.อี.ซี.ดี. และตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้กับประเทศอื่น ๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๘

เจ้าหน้าที่ทางการทูต และเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล

ใจความ อนุสัญญาจะไม่กระทบกระเทือนถึงเอกสิทธิ์ทางการราชการซึ่งผู้แทนทางการทูต และเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุลของประเทศคู่สัญญามีอยู่ตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามความตกลงพิเศษทั้งหลาย

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โอ.อี.ซี.ดี. และตามที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่น ๆ มาแล้ว โดยอาศัยพื้นฐานจากหลักแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๘

การเริ่มใช้บังคับ

ใจความ อนุสัญญานี้จะเริ่มใช้บังคับเมื่อประเทศคู่สัญญาทั้งสองมีการแลกเปลี่ยนหนังสือระหว่างกัน เพื่อให้อนุสัญญาเริ่มใช้บังคับ

๑. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย จะมีผลกับจำนวนเงินได้ที่จ่ายหรือนำส่งในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากปีที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ

๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่นๆ จะมีผลกับปีภาษี หรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากเดือนที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ

คำชี้แจง ความข้อนี้เป็นข้อตกลงของทั้งสองฝ่ายที่จะให้อนุสัญญาหรือความตกลงมีผลใช้บังคับเมื่อใด ซึ่งอนุสัญญาแต่ละฉบับจะมีระยะเวลาของการเริ่มต้นใช้บังคับไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม และกฎหมายของประเทศคู่สัญญา แต่ในหลักการจะต้องให้มีผลในปีภาษีถัดจากปีที่มีผลบังคับ เพื่อไม่ให้กรมสรรพากรต้องคืนภาษีที่เก็บไว้เต็มที่ตามกฎหมายภายใน

ข้อ ๒๙
การเลิกใช้

ใจความ ๑. ประเทศคู่สัญญาอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้ ภายหลังจากได้ใช้อนุสัญญามาแล้วอย่างน้อย ๕ ปี โดยแจ้งการบอกเลิก โดยทางการทูต ๖ เดือนก่อนปีที่ต้องการให้มีผลเลิกใช้

๒. สำหรับภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย จะมีผลเลิกใช้บังคับกับเงินได้ที่จ่ายในหรือหลังจากวันที่ ๑ มกราคมของปีถัดจากปีที่แจ้งการบอกเลิก และภาษีเงินได้อื่น ๆ จะมีผลเลิกใช้บังคับกับเงินได้ที่เกิดขึ้นในปีภาษี หรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันที่ ๑ มกราคมของปีถัดจากปีที่แจ้งการบอกเลิก

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยทำไว้กับประเทศอื่น ๆ

พิธีสาร

ใจความ ๑. กรณีหลังจากมีการให้สัตยาบันสารของอนุสัญญาฯ นี้แล้ว และหากประเทศไทย มีการใช้อัตราภาษีที่ต่ำกว่าที่ได้ระบุไว้ในวรรค ๒ ของข้อ ๘ ของอนุสัญญาฯ สำหรับเงินได้ที่วิสาหกิจ ของรัฐอื่นใดได้รับจากการเดินเรือในการจราจรระหว่างประเทศ ดังนั้น อัตราภาษีที่ต่ำกว่านั้นจะมีผล ใช้บังคับในอนุสัญญาฯ ฉบับนี้

๒. กรณีวรรค ๑ ของข้อ ๒๖ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐทั้งสองสามารถขอข้อมูล ของบุคคลที่มีได้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใด หากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังกล่าวเห็นสมควร

คำชี้แจง สำหรับข้อ ๑ ของพิธีสาร เพื่อเป็นการเพิ่มความมั่นใจและความชัดเจนให้แก่ประเทศ คู่สัญญาของประเทศไทยพร้อมกันจะทำให้ทั้งสองประเทศเข้าใจไปในทิศทางเดียวกันอีกด้วย ส่วนข้อ ๒ เพื่อเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการตรวจสอบข้อมูลการเสียภาษีของผู้เสียภาษีหากเป็นกรณีที่มีเหตุ อันสมควร

